

SRDCE

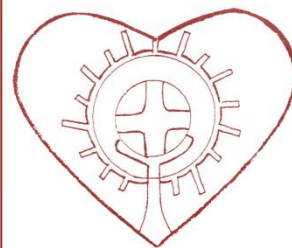
ŠKOLSKÝ ČASOPIS ZŠ SV. JÁNA KRSTITEĽA SPIŠSKÉ VLACHY

ROČNÍK XXVI

ŠK. ROK 2017/2018

ČÍSLO 1

srdce@zskrstitelas.sk

25
SRDCE
1992 2017

Kto má srdce, je bohatý,
kto má Boha v srdci, je najbohatší.

SRDCE

Š K O L S K Ý Č A S O P I S

ČÍSLO 1

ŠK. ROK 2017/2018

ROČNÍK XXVI - vydávaný od vzniku školy (r. 1992)

Vydáva: ZŠ SV. JÁNA KRSTITEĽA
Komenského 6, Spišské Vlachy

Vychádza: 3x ročne + SRDCE info.
Náklad: 250 kusov.

Šéfredaktor: Laura Legátová (IX. tr.)
Zástupca: Sofia Dobranská (VIII. A)

Žiacka redakčná rada: (žiacku redakčnú radu tvoria členovia záujmového krúžku SRDCE - malý novinár)

Adam Baloga (III. tr.)
Viktória Balušinská (V.A)
Pavol Kaľavský (V.A)
Karina Kamenická (V.A)
Kristína Ondrejčíková (V.A)
Aneta Salanciová (V. A)
Aneta Škotková (V. A)
Timea Kicková (VI. tr.)
Nikola Balušinská (VIII. A)
Terézia Filipová (VIII. A)
Daniela Balogová (IX. tr.)
Lenka Kaľavská (XI. tr.)

Vedúci krúžku a grafická úprava:
ThLic. Ľubomír Baloga, PhD.

Učiteľská redakčná rada:
ThLic. Ľubomír Baloga, PhD.
Mgr. Lucia Balogová
Mgr. Marta Fukasová (sr. M. Chantal, SDR)

HEART - anglická časť

Zodpovední učitelia za anglickú časť:
Ing. Darina Kaľavská
Mgr. Jana Bekešová
Mgr. Ľuboslava Dunčková

Kontakt: srdce@zskrstitela.sk
Web: zskrstitela.edupage.org

OBSAH

v tomto čísle nájdete ...

SRDCE

Odvážne s Ježišom.....	3
Ako si správne vybrať strednú školu?	4
Terénne pozorovanie na Dreveníku	4
Podakovanie za úrodu.....	5
Európsky deň jazykov.....	5
Šprincove Krompachy.....	5
Školská šarkaniáda	5
Ako sme súťažili v recitácii	6
Učili sme sa pomáhať a chrániť.....	6
Návrat ku Godzone tour 2017.....	6
Plavecký výcvik pohľadom tretiaakov	7
Divadelné predstavenie a návšteva múzea	7
Deň úcty k starším.....	7
Srdce flash správy.....	8
25 rokov školského časopisu Srdce	9
Rozhovory zo SRDCA	9
Interview s Monikou Tondrovou.....	10
Prekročil hranice	12
Na Spiši sa konala beseda o svätých... ..	13
Fatima - výzva pre teba	14
Milión detí sa modlí ruženec	15
Žiacky parlament – spravodajské okienko	16
Najkrajšie Vianoce sú tie naše.....	17
Chovateľsky významné vtáky	18
Dreveník - kronika vpísaná do našej Zeme.....	19
Bunková kniha receptov.....	19
Zábavná matematika	20
Vianočné vtipy.....	21
Úsmevné cestovanie po Slovensku	22
VOSR v Spišských Vlachoch	23
Nie na okraji v Košickom kraji	23
Postup na okresné majstrovstvá v malom futbale.....	23
Rozhovor s futbalovým trénerom Eugenom Pavlikom.....	24

THE HEART

Fore Word	2
Glory to God in the highest	2
The Birth of Jesus	2
My Christmas Story	3

Ilustrácia na obálke:
Karolína Zabierna, VI. tr.
12 rokov

ODVÁŽNE S JEŽIŠOM

VIANOČNÉ ZAMYSLENIE

Milý čitateľ!

Neviem, či o tom vieš, ale evanjelista Lukáš píše udalosti o narodení Ježiša Krista paralelne s udalosťami narodenia Jána Krstiteľa, jedného z posledných prorokov Starého Zákona. Ich život je vzájomne do istého bodu spätý. Ján sa narodí z Alžbety, ktorá bola neplodná a obaja boli s manželom Zachariášom v pokročilom veku. Mária, mladé dievča z Nazareta, nepozná muža. Je čistá a krásna. Doteraz bez plodu svojho lona. Pred počatím Jána Krstiteľa prichádza anjel Gabriel, aby zvestoval radostnú zvesť Zachariášovi a Alžbete. Podobne pred tým, než sa Slovo stalo telom, prichádza ten istý Boží posol k Márii, aby ju najprv radostne pozdravil a potom oznámil, že bude matkou Božieho Syna. Zachariáš oslavuje Boha spevom Benediktus, kde plesá jeho srdce, lebo *Boh Izraela navštívil a vykúpil svoj ľud*. Podobne Mária spieva svoj Magnifikat, *velebí jej duša Pána, lebo Boh zhladal na svoj ľud a veľké veci urobil ten, ktorý je mocný*.

Áno. V obidvoch prípadoch **Boh ukáže silu svojho ramena**, aby sa oslávil. Tieto udalosti ukazujú, čo Boh môže urobiť pre tých, ktorí ho milujú. Ježiš tu na Zem prišiel kvôli tebe. Ján Krstiteľ tu prišiel kvôli Ježišovi. Ale istým spôsobom aj kvôli tebe. Láska k Bohu spájala Jána s Ježišom a do tohto plánu lásky si pozvaný aj ty. Niet človeka, ktorý by bol mimo lásky Krista.

Keď budeš po tieto dni hľadiť do betlehemských jasiel, pamätaj, že aj ty si súčasťou Božieho plánu tak podobne ako Ján Krstiteľ. V čom? Ježiš ťa posielal tak ako mudrcov a pastierov a všetkých tých, ktorí sa mu prišli pokloniť, **aby išli a s odvahou ohlasovali radostnú zvesť, že Boh je tu medzi nami - Emanuel**. Aj ty, drahý mladý priateľ, si poslaný. V tom si podobný Jánovi, mudrcovi, pastierovi. Tento školský rok má prívlastok ako ODVÁŽNY ROK. Pripravujeme sa na Národné stretnutie mladých P 18 v Prešove. S Bohom bol Ján odvážny až do krajnosti. Lebo všetko mohol v tom, ktorý ho posilňoval. Buď aj ty vo viere odvážny. Lebo všetko môžeš v tom, ktorý ťa posilňuje. Aj o tom sú Vianoce. Nezabudni na to!

kaplán Martin Kakalej

Martin Kakalej

NÁRODNÉ STRETNUTIE MLÁDEŽE

AKO SI SPRÁVNE VYBRAŤ STREDNÚ ŠKOLU?

LAURA LEGÁTOVÁ A LENKA KAĽAVSKÁ

SPIŠSKÁ NOVÁ VES Kam na strednú školu? Po akej ceste sa správne vybrať, aby sme mali dobrú budúcnosť? Tieto otázky nás teraz zvlášť trápia, pretože sme deviatačky. Nájst odpoveď na tieto otázky niektorým z nás pomohla aj tzv. burza stredných škôl. Oficiálne sa toto podujatie nazýva Správna voľba povolania a jeho organizátorom je Košický samosprávny kraj. Tento rok sa konalo na pôde Strednej odbornej školy drevárskej, Filinského 7, Spišská Nová Ves. Podobá sa to tak trochu na veľtrh. V triedach mali pripravené jednotlivé stredné školy svoje stanovištia. Učitelia a žiaci zo stredných škôl nám predstavili svoju školu a tiež to, prečo by si mali žiaci končiaci základnú školu vybrať ďalšie štúdium práve na ich škole. Niektorí naši spolužiaci už aspoň predbežne vedeli, akým smerom sa chcú uberať - ako napríklad my dve. No našli sa aj takí, ktorí v tom nemajú jasno ani teraz.

Niektorých z nás prezentácie škôl zaujali natoľko, že začali zvažovať svoje rozhodnutia, hoci si mysleli, že už sú pevne rozhodnutí. Našťastie, máme možnosť zúčastniť sa Dní otvorených dverí na školách, o ktoré máme záujem. Dúfame, že sa každý z nás rozhodne ísť správnym smerom a nebude svoje rozhodnutie v budúcnosti ľutovať.

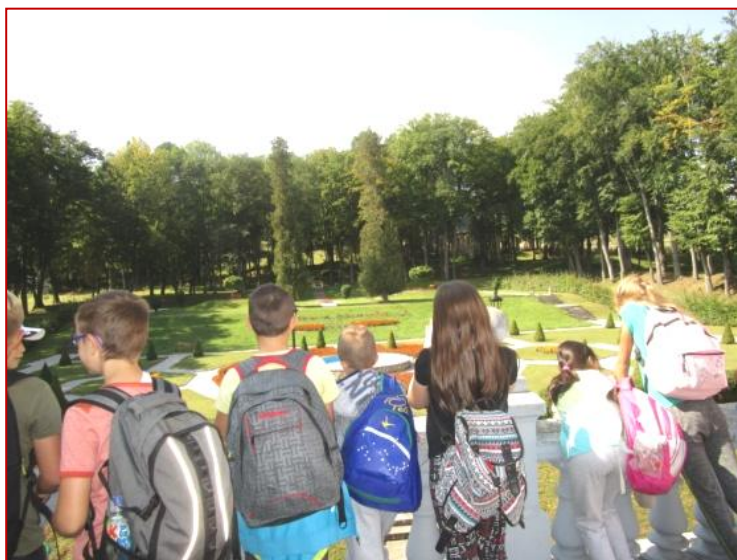
Táto tlačová správa bola publikovaná v ŠKOLSKOM SERVIS TASR 12. novembra 2017.

TERÉNNE POZOROVANIE NA DREVENÍKU

SOFIA DOBRANSKÁ

ŽEHRA – DREVENÍK – HODKOVCE V septembri začiatkom nového školského roka sa žiaci piateho ročníka Základnej školy svätého Jána Krstiteľa v Spišských Vlachoch každoročne vydajú na terénne pozorovanie na Dreveník. Ráno o ôsmej vyrazili piatáci zo školy pešo na neďaleký Dreveník. Zastavili sa pri Kostole Svätého Ducha v Žehre, ktorý je unikátny svojimi freskami a taktiež je zapísaný v zozname UNESCO. Viac o tomto kostolíku im porozprávala učiteľka dejepisu Mgr. Slávka Kovalčíková. Keď tam dorazili, vyučujúci im rozdali pracovné listy s úlohami z dejepisu, biológie a geografie. Prechádzali týmto miestom a počas cesty plnili úlohy v pracovných listoch. Deti jednohlasne povedali, že sa im veľmi páčil výhľad z Dreveníka. „Z najvyššieho bodu Dreveníka ako na dlani vidíme všetky okolité mestá a dediny, ktoré správne pomenujeme a žiaci tak vidia svoje bydlisko z vtáčej perspektívy. Krásnu prírodnú scenériu dotvára Ostrá hora, Kozia hora, Spišský hrad, Sobotisko a Pažica,“ povedala nám

Ing. Dana Borodáčová, učiteľka biológie. Deti cestou domov navštívili kaštieľ v Hodkovciach. „V kaštieli sme videli napríklad krb, na ktorom bola kresba neba a pekla. Taktiež sme videli francúzsku a anglickú záhradu,“ povedala nám s úsmevom na tvári Lucia Čechová z V.B. „Cieľom tohto terénneho pozorovania bolo aktívne vyhľadávať vzácne a ojedinelé rastliny, ktoré sú zobrazené na pracovnom liste, oboznámiť sa s históriou tohto územia nielen prostredníctvom výkladu, ale aj návštevou Kostola Svätého Ducha v Žehre a návštevou barokového kaštieľa v Hodkovciach,“ dodala na záver pani učiteľka Borodáčová.

Táto tlačová správa bola publikovaná v ŠKOLSKOM SERVIS TASR 9. októbra 2017.

POĎAKOVANIE ZA ÚRODU

ADAM BALOGA

SPIŠSKÉ VLACHY Život bez úrody si je asi ťažko predstaviť. Keby nebola úroda, nemali by sme: zemiaky, uhorky, mrkvu a inú zeleninu a ovocie. Keby nebola úroda, život by nebol možný. Tak sme za to všetko poďakovali svätou omšou. Konala sa 26.9.2017 v telocvični. Každá trieda si pripravila košík plný zeleniny a ovocia. Nechýbala tam ani jedna trieda. Ďakujeme Ti, Pane Bože, za úrodu.

Táto tlačová správa bola publikovaná
v ŠKOLSKOM SERVISI TASR
10. októbra 2017.

EURÓPSKY DEŇ JAZYKOV

LAURA LEGÁTOVÁ

SPIŠSKÉ VLACHY Učenie cudzích jazykov môže byť aj zábavné. Presvedčili sme sa o tom počas Európskeho dňa jazykov. Žiaci druhého stupňa ZŠ sv. Jána Krstiteľa v Spišských Vlachoch mali možnosť odprezentovať svoje jazykové zručnosti pred svojimi spolužiakmi a učiteľmi dňa 26. septembra 2017 v telocvični školy. Zazneli tu jazyky ako napr. ruský, anglický, nemecký, poľský a mnoho ďalších. Žiaci vymysleli rôzne vtipné scény, súťaže, či dokonca scénu spojenú s tancom. Mottom dňa bola známa fráza: „Koľko jazykov ovládaš, toľkokrát si človekom.“ Čo je vlastne Európsky deň jazykov a čo je jeho cieľom? Korene Európskeho dňa jazykov siahajú do roku 2001, ktorý bol rokom jazykov. Zapojilo sa doň 45 krajín. Ciele Európskeho dňa jazykov sú: upozorniť verejnosť na dôležitosť štúdia jazykov, zvyšovať mnohojazyčnosť a medzikultúrne porozumenie, podporovať jazykovú a kultúrnu rozmanitosť Európy, podporovať celoživotné jazykové vzdelávanie v školách i mimo škôl. Za Európsky deň jazykov je oficiálne vyhlásený 26. september.

ŠPRINCOVE KROMPACHY

SOFIA DOBRANSKÁ

KROMPACHY Recitačná súťaž v prednese poézie a prózy sa konala tento rok už po 14. -krát. Keďže táto súťaž sa koná na počesť Mikuláša Šprinca, ktorý bol kňazom, toto podujatie sa už tradične začalo svätou omšou. Potom sa žiaci rozdelili do jednotlivých kategórií: 1.-4. ročník poézie/ próza; 5.-7. ročník poézie / próza; 8.- 9. poézie / próza. Tento rok sa tejto súťaže sa zúčastnilo celkom 141 recitátorov z 22 škôl z Košického a Prešovského kraja. Medzi nimi bola aj naša škola. Každý vo svojej kategórii sa snažil podať čo najlepší výkon. Potom nasledovalo vyhodnotenie. Z našej školy sa na treťom mieste umiestnila štvrtáčka Sofia Kollárová.

ŠKOLSKÁ ŠARKANIÁDA

ADAM BALOGA

SPIŠSKÉ VLACHY Šarkan patrí k symbolom jesene, a tak sme nezabudli ani na šarkaniádu, ktorá sa konala 14.9.2017. Prvý stupeň išiel pešo na kopec Turliky a druhý stupeň išiel Zahuru, kde mali branné. Prišli sme na kopec a začali púšťať šarkanov. Niekomu lietali vysoko, niekomu nízko, ale všetkým lietali pekne. Neskôr začal fúkať vietor a šarkany lietali ešte krajšie. Stalo sa, že sa šarkan roztrhal a odletel. Komu chýbala palička, ten dostal prírodnú. Bol to deň plný zážitkov.

Táto tlačová správa bola publikovaná
v ŠKOLSKOM SERVISI TASR
26. septembra 2017.

AKO SME SÚŤAŽILI V RECITÁCII

ANETA SALANCIOVÁ, ANETA ŠKOTKOVÁ

SPIŠSKÁ NOVÁ VES Jedného dňa nám pani učiteľka povedala o recitačnej súťaži Blahoslavení chudobní v duchu a priniesla texty na súťaž. Učenie bolo trochu ťažké, potrápili sme sa, ale nakoniec sme to zvládli. Nastal deň súťaže – 13. 11. 2017. Hoci sme mali trému, odohnali sme ju. Keď sme prišli do budovy Diecézneho katechetického úradu v Spišskej Novej Vsi, práve prebiehala registrácia súťažiacich z Popradu, Kežmarku, Starej Ľubovne, Levoče, Spišskej Novej Vsi. Po uvítaní a otvorení súťaže sme sa rozdelili podľa kategórií. Súťažiacich bolo veľa a vypočuli sme si pekné prednesy. Prišiel rad aj na nás, tak sme ukázali, čo je v nás a odohnali sme strach. Zvládli sme to. Keď prišlo vyhodnotenie, držali sme si palce. Boli sme rady, že aspoň jedna z nás získala diplom, a to za 3. miesto. Okrem pekne stráveného popoludnia sme si našli aj nové kamarátky.

UČILI SME SA POMÁHAŤ A CHRÁNIŤ

NIKOLA BALUŠINSKÁ

SPIŠSKÉ VLACHY Žiaci ZŠ sv. Jána Krstiteľa v Spišských Vlachoch sa tak ako každý rok zúčastnili účelového cvičenia teoretickej i praktickej časti. Na školskom dvore 13. 9. 2017 zaparkovalo policajné auto. Prišli aj študenti zo Strednej zdravotníckej školy z Levoče. Policajt kpt. Peter Lang mladším žiakom porozprával o pravidlách správania sa na cestných komunikáciách a tým starším o prípadoch kriminality mladistvých. Zároveň uviedol, že štatistiky v trestnej činnosti sú za posledné obdobie nižšie. Vysvetlil nám aj to, prečo vlastne policajti nosia menovku. „Menovky zaviedol minister vnútra v deväťdesiatych rokoch, aby ľudia vedeli identifikovať policajta – ak sú sťažnosti na nejakého policajta alebo naopak, ak ho chcú pochváliť.“ Študenti z Levoče žiakom predstavili základy prvej pomoci. Žiaci si mohli vyskúšať poskytnutie prvej pomoci v bezvedomí či ošetrene zlomenín alebo povrchových poranení. Jedna z ich učiteliek Mgr. Lucia Bartková na záver konštatovala: „Žiaci si vedia reálne predstaviť situáciu, sú pripravovaní tak, aby to vedeli využiť v reálnom živote – model je stavaný presne ako reálny. Máme dobré ohlasy od ostatných škôl. Prakticky si to žiaci skúšajú a učia sa.“

NÁVRAT KU GODZONE TOUR 2017

ŽIACI IX. TR.

POPRAD Aj tento rok naša škola opäť ponúkla žiakom 8. a 9. ročníka možnosť zúčastniť sa GODZONE TOUR. Možno sa niektorí pýtate, čo to vlastne je. Projekt GODZONE vznikol v roku 2010 a jeho poslaním je viesť mladých ľudí k Bohu, pomôcť im nájsť si cestu k nemu a premeniť tak našu krajinu na Božiu zónu. Téma pre tohtoročnú GODZONE bola Odhodlaní zmeniť svet, pretože ak všetci odovzdáme svoje srdcia Bohu, tak určite zmeníme svet k lepšiemu, aj keď nám v tom často strach bráni. Som veľmi rada, že som sa mohla tohto roku opäť zúčastniť tohto koncertu, kde znejú piesne na Božiu slávu a že som sa opäť mohla priblížiť Bohu. **(Lenka Kaľavská)**

Som tým, kým chcem byť? A som odhodlaný zmeniť svet?! Som pripravený žiť život, ktorý bude pre mňa niečím novým a lepším? Aj týmito otázkami sme sa zaoberali počas celého spoločne stráveného večera s úžasnými ľuďmi. V obrovskej hale, kde v každom z nás svietilo malé svetielko nádeje, viery a hlavne šťastia. Najkrajší moment bol asi vtedy, keď všetci vybrali svoj mobil a zapli to svetielko, ktoré v zhasnutej hale urobilo dojem, že v každom z nás je nádej bez akýchkoľvek rozdielov. Bez ohľadu na situácie, ktoré sa nám v živote prihodili, sme dostali šancu v ten večer zahodiť všetky svoje problémy, starosti či situácie, ktoré nás trápia. Hudobné predstavenie či umelecký dojem, ktorý v nás zanechal úžasný pocit, bol oslavou pre toho, ktorý v našich životoch znamená veľa. Jeho meno je Ježiš, ktorý nám ukazuje, že aj my dokážeme meniť svet, že sme taká generácia, ktorá na to má. Dostali sme šancu začať odznova, no odhodlaní zmeniť svet! **(Henrieta Filipová, Katarína Hromjaková)**

PLAVECKÝ VÝCVIK POHĽADOM TRETIAKOV

ŽIACI III.TR.

Plavecký výcvik pre žiakov 3., 4. a 6. ročníka sa konal v dňoch 26. 10.- 3. 11. 2017. Stretávali sme sa v škole o 7:35, kde nás už čakali pani učiteľky. Autobusom sme šli na plaváreň do Spišskej Novej Vsi. V šatniach sme sa prezliekli do plaviek. **(Lenka Zavadská)** Potom sme mali krátku rozcvičku. Po tej sme sa rozdelili do dvoch skupín, a to na plavcov a neplavcov. Po zaradení sme šli každý so svojou

skupinou do bazéna. Neplavci sa učili plávať a tí, čo už plávať vedeli, sa učili napríklad to, ako správne skákať z mostíka do vody. Na konci plaveckého sme súťažili, kto najrýchlejšie prepláva bazén. Pred odchodom domov sme si museli vysušiť vlasy a prezliecť sa. **(Lívia Bobovská)** Prvý deň sme sa učili fúkať do vody, ponárať tvár a plávať s doskou. Na druhý deň nám to už išlo lepšie. A naučili sme sa aj iné cviky. Napríklad ponárať celú hlavu do vody. Tretí deň sme sa naučili „mŕtvolku“. V posledný deň niektorí išli do veľkého bazéna. Medzi nimi som bol aj ja. S doskou sa mi plávalo super. Hrali sme sa aj rôzne hry, napríklad hádzanú chlapci proti dievčatám. **(Adam Baloga)** Dvakrát som sa potopil, ale pani učiteľka mi pomohla. Po prestávke sme pod vodou robili bublinky. Posledný deň sme plávali iba trochu. Vo vode sme hrali hry a skákali do vody. Bol to môj najkrajší zážitok, lebo som sa naučil plávať. **(Peter Geleta)** Voda bola úžasná. Bol tam aj plavčík, ktorý na nás dával pozor. Ani sme sa nenazdali a už sme sa šli do šatne prezliekať, osušiť a cestovali

sme späť do školy. Tento plavecký výcvik trval len štyri dni. Ubehlo to veľmi rýchlo, ale bolo to super. **(Nikola Miháliková)**

DIVADELNÉ PREDSTAVENIE A NÁVŠTEVA MÚZEA

ŽIACI IV.TR.

V neďalekej Spišskej Novej Vsi žiaci 1. – 6. ročníka navštívili 16. novembra 2017 divadelné predstavenie. Po predstavení štvrtáci navštívili aj expozíciu v múzeu. Viac o nej môžete dozvedieť z ich správ a zápiskov, ktoré vám radi sprostredkujeme.

So školou sme šli do divadla a do múzea. Do Spišskej Novej Vsi sme cestovali vlakom. V divadle sme boli na rozprávkovom predstavení Tri zlaté vlasy deda Vševeda. Keď sa rozprávka skončila, presunuli sme sa do vlastivedného múzea.

(Viktória Lichvariková) Keď sme prišli do múzea, privítala nás pani sprievodkyňa.

V prvej miestnosti bol veľký zubor. Teta nám povedala, aby sme sa ho nedotýkali, lebo ho striekajú chemickou látkou. Potom nám povedala, že má v sebe toľko vody ako jeden sud. V druhej miestnosti boli sovy. Majú tam jednu veľkú sovu, ktorá sa podľa latinského názvu volá „Bubo bubo“. Všetko ma zaujalo. **(Diana Bonková)** Sprievodkyňa nám ukázala, ako vyzerajú vzorky

vody, napr. rieky, potôčika, oceánu atď. Zistili sme, že lekno má 11 lupienkov. Videli sme aj divé prasiatka, srnky, rysa a rôzne dravce. Pozreli sme si aj jaskyňu, v ktorej boli netopiere aj vzorky kameňov. **(Mária Pivovarníčková)** Vyzeralo to tam ako v lese, pretože v múzeu mali veľké, malé, stredné, hnedé a sivé sovy. Okrem nich som videla bociany biele aj čierne. V každej miestnosti sa ozývali zvuky zvierat - veľmi sa mi to páčilo. Nakoniec sme sa všetci odfotili pri močiari s pekne zafarbenými leknam. **(Zuzana Blaščáková)**

DEŇ ÚCTY K STARŠÍM

MGR. RENÁTA BAŠISTOVÁ

V októbri sa uskutočnilo kultúrne podujatie pri príležitosti Mesiaca úcty k starším. Žiaci siedmeho ročníka pod vedením pani učiteľky Slávky Kovalčíkovej v rámci prierezovej témy regionálna výchova pripravili zaujímavé projekty zo života na Spiši. Žiaci ZUŠ sv. Jána Krstiteľa pod vedením svojich pedagógov Jozefa Šišku, Vilama Gregu a Beáty Holubčíkovej pripravili pre hostí kultúrne vystúpenia. Tento rok sme ako hostí privítali členov Jednoty dôchodcov v Spišských Vlachoch. Tí vystúpili so svojím programom a predseda organizácie pán Štefan Kandrik priblížil jej históriu, činnosť a aktivity. Zamestnanci ZŠ sv. Jána Krstiteľa pre všetkých pozvaných hostí vytvorili príjemnú atmosféru a sladké pohostenie.

SRDCE FLASH SPRÁVY

rýchle spravodajstvo zo života ZŠ sv. Jána Krstiteľa Spišské Vlachy

Podobne aj tento školský rok v našej škole máme za sebou mnoho väčších celoškolských či menších triednych podujatí. Možnosti školského časopisu (rozsah, periodicitu či snahu o žánrovú pestrosť) neumožňujú prinášať v spravodajstve každoročne rozsiahlejšie spravodajské príspevky o všetkých aktivitách. V tejto rubrike SRDCE FLASH SPRÁVY vám ponúkame rýchly prehľad aktivít a podujatí Základnej školy svätého Jána Krstiteľa v Spišských Vlachoch. Pre lepšiu ilustráciu dávame zároveň do pozornosti FOTOALBUM na internetovej stránke školy.

SRDCE
FLASH SPRÁVY

Slávnostný začiatok školského roku 2017/2018

Školský rok 2017/2018 sme začali svätou omšou vo farskom Kostole sv. Jána Krstiteľa. Slávnostné otvorenie školského roka pokračovalo v telocvični školy. Riaditeľka školy Mgr. Renáta Bašistová poprial a žiakom i učiteľom úspešný školský rok. Zvlášť privítala najmladších - žiakov 1. ročníka. Končiacim žiakom z 9. ročníka zažela mnoho úspechov pri testovaní a prijímacích skúškach.

SRDCE
FLASH SPRÁVY

Európska noc výskumníkov (29. 9. 2017)

Európska noc výskumníkov je projekt s cieľom spropagovať vedu a výskum. Ide o celoslovenskú, resp. celoeurópsku aktivitu, ktorá sa konala vo väčších mestách. Zapojili sa do nej aj žiaci 8. a 9. roč., ktorí navštívili toto podujatie v Košiciach. Aj takýmto zaujímavým spôsobom chceme našim žiakom zatraktívniť prírodovedné predmety.

SRDCE
FLASH SPRÁVY

Škôlkari vo výtvarnej triede (27. 10. 2017)

Koncom októbra nás navštívili škôlkari z MŠ v Spišských Vlachoch. Od p.uč. Bekešovej a p.uč. Múdrej si vypočuli príbeh o zvieratkách v ZOO, ktoré následne kreslili. V spolupráci s našimi ôsmakmi im to šlo veľmi ľahko. Škôlkárom a ich pani učiteľkám Čarnokej, Dúbravskej a Kožárovej ďakujeme za návštevu a tešíme sa na ďalšie stretnutie.

SRDCE
FLASH SPRÁVY

Jesenný zber papiera

V týždni od 9. do 13. októbra 2017 sme v škole zrealizovali pravidelný jesenný zber papiera. Nazbierali sme 2451,6 kg. Veľká vďaka patrí všetkým zapojeným žiakom a ich rodičom.

SRDCE
FLASH SPRÁVY

Hodina deťom (10. 11. 2017)

Základná škola svätého Jána Krstiteľa v Spišských Vlachoch bola spoluorganizátorom verejnej zbierky HODINA DEŤOM. Úprimne ĎAKUJEME všetkým, ktorí nezištne prispeli, a tým podporili projekty pomáhajúce deťom a mladým ľuďom na celom Slovensku. Vyzberaná suma 300,00 EUR bola odoslaná na účet organizátora.

SRDCE
FLASH SPRÁVY

Testovanie T5 2017 (23. 11. 2017)

V novembri sa uskutočnilo celoštátne testovanie žiakov 5. ročníka ZŠ pod názvom Testovanie 5-2017. Zúčastnili sa ho aj naši piatáci. Žiaci písali testy z matematiky a zo slovenského jazyka a literatúry.

SRDCE
FLASH SPRÁVY

Požehnanie adventných vencov (3. 12. 2017)

Prvou adventnou nedeľou sme vstúpili do nového liturgického roka. Radostné očakávanie narodenia Krista v škole sme odpočítavali zapáľovaním sviec na adventnom venci. Na začiatku Adventu ich pán dekan posvätil v školskej kaplnke.

SRDCE
FLASH SPRÁVY

Školské kolo olympiády z geografie (5. 12. 2017)

Deň pred sviatkom sv. Mikuláša sa v našej škole prvýkrát konalo školské kolo olympiády z geografie. Žiaci si v jednotlivých kategóriách porovnali svoje vedomosti s rovesníkmi a najúspešnejší postúpili do okresného kola, ktoré sa bude konať vo februári 2018.

SRDCE
FLASH SPRÁVY

Pytagoriáda

Školské kolo celoslovenskej matematickej súťaže Pytagoriáda prebehlo aj v našej škole. Svoje matematické zručnosti si zmerali najlepší žiaci 3. až 8. ročníka - každý v príslušnej kategórii. Úspešným riešiteľom blahoželáme.

SRDCE
FLASH SPRÁVY

Svätá omša – Nepoškvrnené počatie Panny Márie

Sviatok Nepoškvrneného počatia Panny Márie (8. decembra) patrí medzi prikázané sviatky, ktoré slávime ako nedeľu s účasťou na svätej omši. Žiaci a učitelia slávili svätú omšu vo farskom kostole spolu s ďalšími veriacimi farnosti.

25 ROKOV ŠKOLSKÉHO ČASOPISU SRDCE

Školský časopis SRDCE začal vychádzať v školskom roku 1992/1993, vychádza teda od založenia školy.

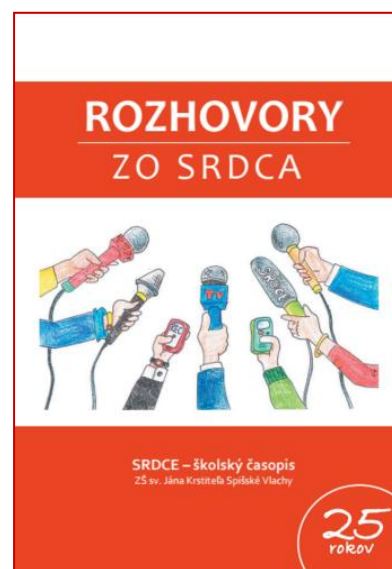
Prvé číslo vyšlo na Vianoce v roku 1992. Pravidlom sa stalo vydávanie troch čísel v priebehu školského roka (Vianoce, Veľká noc a koniec školského roka). Časopis formou spravodajských príspevkov informuje o živote školy a zároveň prezentuje literárnu tvorbu žiakov. Štruktúru tvoria duchovné príhovory, spravodajstvo, tematické a náučne príspevky, literárna tvorba, oddychové strany. Osobitným prvkom sú prílohy, prípadne špeciálne vydania. Asi najvýraznejšia zmena sa uskutočnila v šk. roku 2009/2010. Zmenil sa formát časopisu z malej A5 na veľkú A4. Nový formát ponúkol nové možnosti rozčlenenia a grafického

usporiadania príspevkov. V tom istom školskom roku začalo vychádzať aj SRDCE info. Ide o jednoduché bulletinové vydanie časopisu so základnými informáciami súvisiacimi so začínajúcim školským rokom. Nóvum od školského roku 2013/2014 sa stalo vydávanie časti časopisu v anglickom jazyku. Je jeho súčasťou a zároveň tvorí aj samostatný anglický celok pod názvom THE HEART. Vzniká v spolupráci s vyučujúcimi anglického jazyka. Ako ďalší komunikačný nástroj a doplnok je v súčasnosti využívaná aj sociálna sieť Facebook. Na jeho tvorbe sa podieľa predovšetkým učiteľská redakčná rada a kolektív žiakov navštevujúcich záujmový útvar SRDCE - malý novinár. Prispievateľmi sú aj ďalší žiaci a učitelia, rodičia, prípadne iní. Členovia záujmového útvaru SRDCE - malý novinár sa popri tvorbe školského časopisu zúčastnili aj exkurzií v rôznych médiách (TV LUX, Rádio LUMEN, KORZÁR). V novembri 2015 absolvovali kurz mediálnej školy s názvom Mediálna aktovka, organizovaný v spolupráci s Nadáciou Intenda. Ďalšou aktivitou je aj publikovanie spravodajských príspevkov v tlačových agentúrach TASR – školský servis či TK KBS.

ROZHOVORY ZO SRDCA

Presne pred dvadsiatimi piatimi rokmi sa na novovzniknutej Základnej škole zrodila odvážna myšlienka – pripraviť prvé číslo školského časopisu SRDCE. Tešíme sa, že odvtedy vychádza nepretržite. Postupne sa menili redakcie, formát, náklad, obsah i rozsah, rubriky, grafika, prispievatelia i čitatelia. To, čo sa nezmenilo, bol názov a poslanstvo časopisu, ktorý má byť darom pre všetkých čitateľov. Obzretím sa do histórie časopisu je aj knižné vydanie rozhovorov s názvom ROZHOVORY ZO SRDCA. Táto publikácia nemá byť bilancovaním alebo samoučelným pripomínaním histórie školského časopisu. Chceme ňou vzdať úctu a poďakovanie všetkým, ktorí sa s nami delili o svoje vnútorné bohatstvá a životné skúsenosti. Niektorí z týchto vzácných ľudí, s ktorými sme robili rozhovory, už nie sú medzi nami. Pri ich čítaní nám ožívajú spomienky na stretnutia s nimi. Preto dovoľte, aby sme vám tieto stretnutia opätovne sprostredkovali. Mnohých stretávame denne, ich práca nám pripadá všedná a samozrejmalá. Až keď sa zastavíme, venujeme si navzájom čas a pozornosť, objavíme bohatstvo ich srdca. Rozhovory sa nerodili so zámerom vytvoriť knihu. Vznikali postupne ako súčasť stálej rubriky Interview s ... od roku 2009. Časom sa vytvorila vzácna zbierka. Z úcty k týmto ľuďom by nám bolo veľmi ľúto, keby upadli do zabudnutia. Preto sme sa rozhodli opätovne si ich pripomenúť v tejto knižnej podobe. Sú usporiadané do šiestich častí: kňazi a zasvätené osoby, osobnosti ZŠ sv. Jána Krstiteľa, osobnosti ZUŠ sv. Jána Krstiteľa, osobnosti Spišských Vlách a regiónu Spiš, návštevy a hostia. Záver knihy tvorí časť, ktorej protagonistami sú známi slovenskí športovci. Ďakujeme všetkým, ktorí pomohli pri zrode tejto publikácie – súčasnému vedeniu školy i kolegom za všestrannú podporu a pomoc pri zostavovaní biografii, všetkým sponzorom a podporovateľom, bez ktorých by táto publikácia nevyšla. (zostavovatelia)

INTERVIEW S

MONIKOU TONDROVOU učiteľkou ZŠ sv. Jána Krstiteľa

V septembri v roku 1992, keď v Spišských Vlachoch začala svoju činnosť Základná škola svätého Jána Krstiteľa, začala Mgr. Monika Tondrová vyučovať v našej škole. Je skúsenou pedagogičkou pre 1. – 4. ročník, ktorá vychovala už viacero generácií žiakov. Okrem vyučovania na prvom stupni k jej hlavným aktivitám patrí organizácia lyžiarskych a plaveckých výcvikov.

AKO SI SPOMÍNATE NA SVOJE ZAČIATKY V NAŠEJ ŠKOLE SPRED 25 ROKOV? ZMENILA SA ŠKOLA, ŽIACI, VAŠA PRÁCA?

Je to už 25 rokov? Nespomeniem si na všetko. Bola som veľmi mladá. Všetci, ktorí sme boli prijatí do zamestnania na túto školu, sme zaniepokojení a s entuziazmom pripravovali začiatok školského roka. Netrpelivo sme očakávali našich prvých žiakov. Veľmi som sa tešila na svojich druhákov, ktorým som bola triedna. Som vďačná Bohu, že som mohla učiť a učím na tejto škole a svoju kresťanskú vieru môžem aplikovať i vo vyučovaní. Každým rokom sa naša škola mení a zlepšuje a verím, že i moja práca. Každý rok prichádzajú do tejto školy noví žiaci, ktorým je potrebné sa venovať, vychovávať, učiť ich a viesť ku kresťanskej viere.

KOĽKO TRIED /ŽIAKOV PREŠLO VAŠIMI RUKAMI?

Mojimi rukami prešlo veľa tried i žiakov. Niektorí žiaci sú mojimi kolegami.

KTORÉ OBDOBIE ŠKOLSKÉHO ROKA MÁTE NAJRADŠEJ?

Najradšej mám mesiace máj, jún, lebo je teplo a blíži sa koniec školského roka.

SPOMÍNATE SI NA NEJAKÚ VESELÚ PRÍHODU ZO ŠKOLY?

V škole sa vždy niečo prihodí, či je to už veselé, alebo smutné. Veselé príhody sa väčšinou stávajú pri skúšaní žiakov. Veľakrát sa stane, že žiak skomolí slová, prekrúti násobilku, vymýšľa rôzne výhovorky,

zabudne sa prezúť do topánok a ide v papučiach na výlet, lyžiarky obúva do nenastaveného viazania, žiak nespoznáva vlastné veci a iné komické príhody ... Konkrétne: Spomínam si na lyžiarsky výcvik v Tatranskej Lomnici, kde jeden žiak, ktorý nikdy nestál na lyžiach, mal nevhodný lyžiarsky výstroj, preto jeden deň nelyžoval. Lyže sme mu zohnali až neskôr. Na lyžiarskom výcviku mám vždy družstvo začiatočníkov, čiže učím základy lyžovania. Žiaci po prvom dni už vedia pluhom zlyžovať svah. Lenže tento žiak nelyžoval, tak na ďalší deň som svojich začiatočníkov dala na starosť svojmu kolegovi, aby jazdili začiatočníci bezpečne a pod dozorom. Ja som sa zatiaľ individuálne venovala tomuto žiakovi, ktorý nevedel ani stáť na lyžiach. Nebola to ľahká práca, pretože bolo potrebné, aby sa čo najskôr zaradil k začiatočníkom. Kabínkovou lanovkou sme sa vyviezli hore na svah a tam bolo veľmi zaujímavé sledovať, ako sa chlapec morduje s lyžami. Ak chcel zísť dolu, musel plniť to, čo mu kážem a precvičovať jednotlivé úkony nohami a rukami s lyžami a palicami. Bolo mi aj do plaču, lebo mu to nešlo, ale zároveň i úsmevné, pretože jeho pohyby boli nekoordinované. Po dvoch hodinách sme zlyžovali dlhý svah a pred koncom mu to celkom šlo. Keďže som bola maximálne unavená, tak som mala prestávku a tento dotýčny žiak išiel zlyžovať svah s kolegom. Jasné, že s pánom učiteľom mu to išlo oveľa lepšie i rýchlejšie. Čo z toho vyplýva? Kolega získal pochvalu a mne ostali „oči pre plač“. Poďakovania sa mi nedostalo.

Samozrejme, beriem túto príhodu s nadhľadom a vždy som veľmi šťastná, keď sa všetci žiaci - začiatočníci naučia základy lyžovania. Žiak sa mi poďakuje tak, že zlyžuje svah. To je pre mňa najkrajšia odmena.

PREČO STE SA ROZHODLI STAŤ UČITELKOU?

Mojím snom bola profesia učiteľky v materskej škole. Snívala som o nej už ako piatačka na základnej škole. Páčila sa mi práca s malými deťmi. Ale ako sa hovorí: „Človek mieni, Pán Boh mení.“ Po skončení Strednej pedagogickej školy v Levoči som nenašla miesto v MŠ, ale na ZŠ v Spišských Vlachoch. Učila som tam dva roky a potom som dostala miesto v novovzniknutej cirkevnej škole.

AKÉ BOLO VAŠE DETSTVO?

Detstvo som mala pekné. Rada som chodila peši do lesa na prechádzky a iné túry. Zahurou majú moji rodičia chatu, ktorú sme my, deti, pomáhali svojim rodičom zveľaďovať, keďže na začiatku 80. rokov bola v zanedbanom stave. Často sme tam mali brigády a asistovali sme pri jej oprave. Na chatu sme jazdili bicyklom.

AKOU ŽIAČKOU STE BOLI VY?

Myslím si, že som bola dobrou žiačkou. Tak ako dnes rodičia pomáhajú svojim deťom pri učení, i ja som mala pomoc od svojich rodičov, presnejšie to bola pomoc od mojej mamky. Snažila sa nás

(mňa i mojich bratov) povzbudzovať a viedla nás k využívaniu získaných vedomostí. Jednoducho nám dosť pomáhala pri učení.

VAŠA MAMKA JE HUDBNÍČKA – OTEC ŠPORTOVEC, ČO MAJÚ ŠPORT A HUDBA SPOLOČNÉ PODĽA VÁS? K ČOMU MÁTE VY OSOBNE BLIŽŠIE?

Mám rada hudbu i šport. Určite je to zdedené po rodičoch. Rada spievam, počúvam hudbu, tancujem, športujem. Keď som bola žiačkou na základnej škole, tak ma rodičia prihlásili do ľudovej školy umenia – dnes základná umelecká škola. Navštevovala som hudobný odbor – klavír, tanečný odbor – balet a aby mi to nebolo málo, tak ma otec prihlásil na atletiku. Všetko som absolvovala v Spišskej Novej Vsi. Čiže 3 – 4 krát som dochádzala autobusom do Spišskej Novej Vsi. Potom pešo na Tarču do ZŠ na atletiku, ktorú viedol pán Strache. Tam sa striedali atletické disciplíny, ako napr: šprint (ten som nemala rada), skok do diaľky, skok do výšky (to bola moja najobľúbenejšia atletická disciplína), beh cez prekážky, vytrvalostný beh, atď... A po atletike to bol klavír, teória, resp. balet. Vo večerných hodinách som sa vracala späť domov. Cestovala som sama alebo s mladším bratom, ktorý v Spišskej Novej Vsi absolvoval husle. Počas strednej školy som zase spievala v dvoch speváckych zboroch – v Levoči na SPgŠ v dievčenskom zbore a v Spišských Vlachoch to bol miešaný spevácky zbor Vlašan. Po maturite som dva roky spievala i v Učiteľskom speváckom zbore v Sp. Novej Vsi. Po dlhej pauze opäť spievam v speváckom zbore v Spišských Vlachoch. K čomu mám teda bližšie? Šport či hudba? Je to asi pol na pol.

ČASTO CHODIEVATE DO PRÁCE BICYKLOM. ČO PRE VÁS ZNAMENÁ ŠPORT?

Do zamestnania chodím na bicykli, keď sú vhodné poveternostné podmienky. Nejazdím síce ako Sagan, ale bicykel je môj dopravný prostriedok. Je to ekologické jazdenie. Okrem bicyklovania rada plávam, lyžujem, často využívam rýchlu chôdzu, a ak by som bola chlapec, tak určite som

futbalista. Ale dievčenské futbalové mužstvá, keď som navštevovala základnú školu, neboli a ani som sa nemohla zaradiť k chlapcom. Preto ma otec často brával na futbalové tréningy (či už trénoval dospelých alebo dorastencov) a v nedeľu na futbalové zápasy. Tak ako dnes majú žiaci obľúbených zahraničných futbalistov, tak som ich mala aj ja. Moji obľúbení futbalisti boli z Holandska: Marco van Basten a Ruud Gullit. Zhrniem to teda, šport je pre mňa relax.

KTORÉ PREDMETY NAJRADŠEJ VYUČUJETE?

Spomínala som, že mám rada hudbu i šport. To znamená, že rada vyučujem hudobnú výchovu a telesnú výchovu. Hoci vyučovať telesnú výchovu je dnes už veľmi náročné. Dnešné deti nie sú také ohybné ako za mojich čias. A potom rada učím slovenský jazyk a prírodovedu.

V ČOM SPOČÍVA NÁROČNOSŤ UČITEĽSKÉHO POVOLANIA NA I. STUPNI?

Učiteľ na prvom stupni je v kontakte so žiakmi stále, to znamená, že nielen na vyučovacej hodine, ale i cez prestávky. Musí žiaka vypočuť, usmerniť, viesť, upozorniť, sledovať, vysvetľovať, chváliť. Dôležitá je učiteľova pomoc zorientovať sa žiakovi v škole, vo svojej aktovke, v rozvrhu hodín, vo zvonení na vyučovacie hodiny a prestávky, v učení. Učiteľ musí byť hlavne veľmi trpezlivý, empatický. Toto povolanie si vyžaduje celého človeka. A aby som nezabudla povedať, učiteľ je stále v hluku, krik, vrave a v napätí. Deti majú problém sa potichu rozprávať. Učiteľ je často v zhone, v strese – raz zazvoní na prestávku, potom na hodinu, dozoruje na chodbe a ledva si stihne zobrať pomôcky na ďalšiu vyučovaciu hodinu. Ja si veľakrát svoju desiatu nesiem domov a čaj ostáva nevypitý. V ktorom zamestnaní zvoní tak ako v učiteľskom? Je to povolanie náročné po psychickej stránke.

CHCELI BY STE BYŤ ŽIAČKOU ZÁKLADNEJ ŠKOLY V SÚČASNOSTI?

V minulosti, keď som chodila do školy ja, tak neboli cirkevné katolícke školy. Najdôležitejšie v takejto škole je, že v kaplnke je Pán Ježiš. Žiaci počas prestávok môžu zájsť do školskej kaplnky a pomodliť sa. Takýmto spôsobom môžu Bohu ďakovať,

prosiť a chváliť ho. Taktiež môžu žiaci katolíckej školy pristúpiť k sviatosti zmierenia, sláviť v škole sväté omše, ktoré sú vždy úžasné. Tak ako je úžasný i Boh. Do takejto cirkevnej katolíckej školy ako je naša, by som veľmi rada chodila.

CHCELI BY STE BYŤ ŽIAČKOU V TRIEDE MGR. MONIKY TONDROVEJ?

To je dobrá otázka. Hm. Áno.

UČILI STE V ŠKOLE SVOJE VLASTNÉ DETI? AKÉ TO BOLO?

Áno. Učila. Dalo sa to prežiť. Oni to prežili tiež.

KTORÁ VLASTNOSŤ JE PRE UČITEĽA NAJDÔLEŽITEJŠIA?

Trpezlivosť, tolerancia, empatia, vytrvalosť.

AKO BY STE CHARAKTERIZOVALI SVOJ UČITEĽSKÝ ŠTÝL?

Som typ učiteľa, ktorý chce vidieť výsledky svojej práce. Vždy sa snažím hľadať také metódy a formy, aby žiaci čím skôr učivo pochopili, zvládli. Ale nie vždy to tak funguje. Každé dieťa je iné. Niektoré pochopí učebnú látku hneď a niektorým deťom to trvá oveľa dlhšie.

AKO RELAXUJETE? NECHÝBAJÚ VÁM CEZ PRÁZDNINY DETI?

Keďže mám 4 deti, tak mi až tak žiaci cez prázdniny nechýbajú. S niektorými žiakmi sa stretnem v dennom tábore, ktorý organizuje naša škola cez letné prázdniny. Relaxujem pri starostlivosti o domácnosť a záhradu – plejem, kosím trávnik, starám sa o domáce zvieratká. Oddychujem pri čítaní časopisov, lúštení krížoviek, spoločenských hrách, kartách (radi hráme žolíka). Vždy v lete si rozložíme pingpongový stôl a hráme stolný tenis, poskáčem si na trampolíne, bicyklujeme sa, zahráme si bedminton, resp. ideme celá rodina na kúpalisko zaplávať si. A niekedy nerobím nič. Sadnem si a vychutnávam ticho, pokoj a popri tom vzdávam chválu a vďaka Bohu za všetko, čo mi dal a dáva.

ĎAKUJEME ZA ROZHOVOR!

/REDAKCIA/

PREKROČIL HRANICE!

**Titus Zeman! Človek s netradičným menom. Najstarší z desiatich detí.
Kedysi obyčajný dedinský chlapec. Dnes však blahoslavený!**

Titus Zeman sa narodil vo Vajnoroch pri Bratislave. V detstve bol často chorý a keď mal desať rokov, kvôli chorobe nemohol ísť s ostatnými ľuďmi z dediny na pešiu púť do Šaštína k Sedembolestnej Panne Márii. Keď sa pútnici vracali späť, prosil otca, aby ho vyniesol na dvor. Chcel vidieť ten zástup. Zďaleka zbadal zástavy, ktoré išli na čele procesie. V tej chvíli sa z choroby uzdravil. Preto si predsavzal, že navždy bude synom Panny Márie. Do Šaštína v tých rokoch práve prišli noví rehoľníci – saleziáni. Rozhodol sa, že svoj život zasväť Bohu a mladým, ktorým sa saleziáni venujú. Tak sa aj on stal kňazom – saleziánom. Vyučoval v škole chémiu a vychovával mladých v láske k Bohu a blíznym. Keď sa k moci dostali komunisti, nariadili v školách zvesiť kríže, ktoré viseli v triedach. On ich však potajomky v noci opäť vešal na stenu. Prišli mu na to. Prekročil isté „hranice“. Prepustili ho. Po roku 1950, keď bola zakázaná činnosť rehoľníkov na Slovensku a zákaz z krajiny vycestovať, rozhodol sa na podnet iného saleziána (Ernesta Macáka) prevádzať mladých študentov teológie – saleziánskych spolubratov – do Talianska, aby tam mohli byť vysvätení za kňazov. Prekročil teda hranice. Dve výpravy tajného prechodu cez rieku Moravu boli úspešné. Tretia sa kvôli veľmi rozvodnenej rieke nevydarila. Chytili ich. Vážnili. Vypočúvali. Mučili. Odsúdili ho na 25 rokov. Po odpykaní polovice trestu ho podmienene prepustili. S podlomeným zdravím 8.1.1968 na následky toho, čo zažil vo väzení, zomiera. Je mučeník. Od 30.9.2017 uctievaný ako blahoslavený.

Bola som pri tom. Nie pri jeho narodení, živote, mučení či smrti. Pri jeho blahorečení. Bola to trojdňová slávnosť. V piatok 29.9.2017 v Dóme svätého Martina v Bratislave sa konala modlitbová vigília, čiže večerná duchovná príprava na nasledujúci slávnostný deň. Po uličkách Starého mesta kráčalo veľa ľudí, mladých i starších. Smerovali do katedrály, aby sa tam pred Svätosťou oltárnou modlili posvätný ruženec. Popri tajomstvách svetla sa zamýšľali nad životom Titusa Zemana i nad tým svojím životom. V sobotu sa priestranstvo pred Kostolom svätej rodiny v Petržalke už od skorého rána hemžilo dobrovoľníkmi, miestnymi i ďalekými pútnikmi. Zo všetkých kútov Slovenska približne 25-tisíc ľudí si nenechalo ujsť slávnosť blahorečenia. Veď také niečo sa u nás nedeje často. Mnohí z nich „prekročili svoje hranice“, nevedelo im skoro ráno vstávať, dlho cestovať, ráno tam možno trochu aj mrznúť a predierať sa davom. Titus Zeman sa stal mučeníkom za nové duchovné povolania. A preto sa tam oplatilo ísť!

TITUS ZEMAN

MUČENÍK ZA DUCHOVNÉ POVOLANIA

V nedeľu v rodných Vajnoroch v oveľa „užšom“ kruhu bola napokon ďakovná svätá omša. Zašla som aj na miestny cintorín k hrobu Titusa. Myslela som aj na vás. Vajnorčania sa tešili. Ich rodák je blahoslavený. Môžeš sa pochváliť tým istým? Možno nie... ale môžeš sa inšpirovať životom Titusa. On prekročil hranice! Nie len tie štátne. Aj svoje hranice! To je výzva aj pre Teba! Prekroč svoje hranice!

Nehľadaj len pohodlie, žiadnu námahu, pohodu... Urob viac! Titus sa nečinne neprizeral ako zvesujú kríže zo stien. Čo by si urobil ty? Riskoval by si? Akým si svedkom viery pre svojich blízkych, spolužiakov, príbuzných? Máš vôbec kríž alebo obraz svätca vo svojej izbe? V škole sa cez prestávku denne modlíme desiatok ruženca. Čo tak sa pravidelne vybrať do kaplnky na túto modlitbu? Prekroč svoje hranice! Akým si žiakom? Pripravuješ sa na hodiny svedomito či ledabolo? A čo tak dotiahnuť úlohy do konca či pravidelne cvičiť na nástroji? Prekroč svoje hranice! Pristupuješ každý mesiac k svätej spovedi? Nechce sa ti? Prekroč svoje hranice! Každý deň sa hráš na mobile, PC či tablete? Čo keby si to napr. v nedeľu nerobil? Bola by to katastrofa? Zrútil by sa svet? Prekroč svoje hranice!

Len ak prekročíš svoje hranice, len vtedy zistíš, ako veľmi sa tým obohatíš.

To je cesta k tomu, aby si bol aj ty šťastný = blahoslavený.

TRI STUPNE RELIKVIÍ SVÄTÝCH

Prvý stupeň – kosti alebo krv svätcov

Druhý stupeň – časti odevu svätých

Tretí stupeň – veci, ktorých sa dotýkali

SVÄTÝ – uctievaný ako svätý v celej Cirkvi na celom svete

BLAHOŠLAVENÝ – uctievaný ako svätý v miestnej cirkvi

sr. M. Chantal, SDR (Mgr. Marta Fukasová)

Na Spiši sa konala beseda o svätých s uctením si relikvií Titusa Zemana

Základnú školu sv. Jána Krstiteľa v Spišských Vlachoch navštívil minulý týždeň František Fudaly, ktorý pôsobí v Kňazskom seminári biskupa Jána Vojašáka v Spišskej Kapitule ako výpomocný duchovný. Zároveň prednáša dogmatiku na Teologickom inštitúte TF KU v Spišskej Kapitule. Stretol sa so žiakmi, aby im priblížil a objasnil úctu k svätým a blahoslaveným. Stretnutie začalo slávením svätej omše. V homílii poukázal na mučeníctvo kresťanov nielen v prvých storočiach. Pripomenul, že aj na Slovensku kresťania trpeli a zomierali za svoju vieru. Osobitne sa zameral na osobu Titusa Zemana, ktorý bol na konci septembra vyhlásený za blahoslaveného. Práve relikvie tohto slovenského blahoslaveného saleziána si mohli žiaci, učitelia a zamestnanci školy po svätej omši osobne uctiť. Nasledovala beseda so žiakmi 8. a 9. ročníka, počas ktorej František Fudaly ešte bližšie prehľbil tému úcty k svätým, proces vyhlásenia za svätého či význam svätých patrónov. (Ľubomír Baloga)

Táto tlačová správa bola publikovaná v TK KBS
30. novembra 2017.

 Tlačová kancelária
KONFERENCIE BISKUPOV SLOVENSKA

František Fudaly s relikviou bl. Titusa Zemana.

FATIMA - VÝZVA PRE TEBA

Rok 2017 je pre Cirkev významný viacerými veľkými udalosťami. Zvlášť sme mohli vnímať dve z nich. Jednou je Rok svätého Martina, v ktorom si pripomínáme 1700 rokov od jeho narodenia. To je dosť veľa rokov, však?! Druhé výročie je podstatne „mladšie“. Ide o 100 rokov od zjavenia sa Panny Márie vo Fatime. Vždy 13. dňa v mesiaci od mája do októbra 1917 sa s ňou mohli rozprávať tri deti – Lucia, Hyacinta a František.

Každá oslava našich narodenín je pre nás významným dňom, zvlášť, keď je to výročie „okružle“. Rovnako pre každého kresťana má byť slávenie nejakého výročia v Cirkvi dňom radosti a oslavy. A tak som v tomto roku mala i ja tú milosť ísť osláviť „výročie Panny Márie“ do Fatimy.

Fatima je mladé mestečko vzdialené vyše 100 km od Lisabonu, hlavného mesta Portugalska. Ešte pred 100 rokmi, keď sa tam zjavila Panna Mária, Fatimu tvorili väčšinou lúky a pasienky. Traja pastierikovia pochádzali z dedinky Aljustrel. Tam dodnes stoja ich rodné domy. Obec susedí

s fatimskými pahorkami, na ktorých deti pásli ovce. Čiže vo Fatime nenájdete žiadne staré a vzácne historické pamiatky. Je to mesto hotelov, ubytovní a obchodíkov so suvenírmi. Bohatstvo, pre ktoré je navštevované, sa nachádza v centre. Uprostred Fatimy je vybudované obrovské námestie. Na jeho jednom konci je bazilika Panny Márie, kde sú zároveň pochovaní traja pastierikovia. Na druhej strane námestia stojí moderná bazilika Najsvätejšej Trojice, ktorá má vyše 8000 miest len na sedenie, nehovoriac o miestach na státie. Čiže zmestí sa tam celé mesto ľudí.

Čo vás môže na Fatime zvlášť upútať? Úžasný POKOJ. Je to to prvé, čo sa mi s púťou do Fatimy vybaví v myslí. Tento pokoj odzrkadľuje aj niečo z mentality Portugalcov. Nie sú ako iné južanské národy, vyznačujúce sa energickosťou či krikom. Sú akoby

pravý opak. Pokoj, ktorý je tu cítiť, však pramení určite z toho množstva modlitieb ľudí, ktoré vo Fatime odznievajú. POKOJ som zažila hneď pri vstupe na námestie. Očakávala som totiž usporiadateľov, policajtov či inú stráž, ktorá by kontrolovala prichádzajúcich ľudí. Tak ako to funguje inde vo svete. Bola som už v polovici námestia ...a...nikde „nikoho“. Ľudia prichádzali cez mnohé vstupy, ale nikto ich nekontroloval. Myslím si: „Tak možno bude nejaká stráž uprostred pri Kaplnke zjavenia, ktorá stojí presne tam, kde sa zjavila Panna Mária. Alebo možno pri vstupe do bazilik.“ Mýlila som sa. Nikto tam nič nestráži. A zaujímavé je, že tam nič nemizne. Nerobia sa žiadne výtržnosti, neporiadok, nikto

100. VÝROČIE ZJAVENIA

1917

FATIMA

2017

nekríči. Každý vie, PREČO tam prišiel. Prišiel sa tam MODLIŤ. A tá atmosféra vám prenikne až do kostí. Večer o 21:30 sa každý deň koná pobožnosť modlitby posvätného ruženca, ktorá vyvrcholí procesiou okolo námestia. Všetci držia v rukách sviece, modlia sa, spievajú, v pokoji kráčajú....usporiadateľ len rukami, prípadne so zašepkaným slovom „porfavor“ (prosím) naznačí, aby ste nevybočili zo zástupu. V nedeľu je modlitba posvätného ruženca už dopoludnia, lebo hneď po nej nasleduje medzinárodná svätá omša na námestí. Vtedy je možné zažiť spleť národov, ktoré doputovali za Pannou Máriou do Fatimy.

Je potrebné putovať tam? K Panne Márii sa predsa môžem modliť aj doma. Áno. To môžeš. A je výborné, ak to naozaj robíš. Ale zažiť niečo na vlastnej koži je vždy iné, ako si to napozerať z vygooglených fotiek na počítači. Preto je aj pre mňa fatimské posolstvo odvtedy oveľa bližšie.

Panna Mária pred 100 rokmi cez tri deti vyzvala **všetkých ľudí na celom svete k pokániu**, každodennej modlitbe ruženca a k prinášaniu obiet za obrátenie hriešnikov. Len vďaka tejto modlitbe mohol nastať mier a pokoj vo svete. Ukázala pastierikom aj peklo. Peklo EXISTUJE! No mnohí ostali k tejto výzve hluchí a ľahostajní. A tak svet o niekoľko rokov postihla druhá svetová vojna i komunizmus. A čo TY? Fatimské posolstvo neskončilo. Ono platí stále. **Preto si nemysli, že teba sa netýka! Pokánie, obrátenie hriešnikov a ruženec je výzvou, ktorú adresuje Panna Mária TEBE!**

Mgr. Marta Fukasová (sr. M. Chantal, SDR)

MILIÓN DETÍ SA MODLÍ RUŽENEC

Takmer v 70 krajinách sa deti 18. októbra 2017 zjednotili v modlitbe za pokoj a jednotu vo svete. Táto celosvetová iniciatíva je organizovaná pápežskou nadáciou ACN – Aid to the Church in Need (u nás známou aj ako Kirche in Not).

Cieľom iniciatívy je povzbudiť deti k tomu, aby svojimi vlastnými dostupnými prostriedkami – predovšetkým modlitbou – bojovali za pokoj ľudského srdca a mier

vo svojich mestách a krajinách. V súčasnosti je viac ako v 40 krajinách prebiehajúci ozbrojený konflikt. Ako povedal sv. páter Pio: „Ak sa bude milión detí modliť ruženec, svet sa zmení.“

Dňa 18. októbra 2017 o 9:00 miestneho času sa teda hlasy detí, nevinných obetí vojnových konfliktov, nepokojov a katastrof, aj hlasy detí žijúcich v krajinách, kde vládne mier, spojili do jedného – v školách a škôlkach, kaplnkách a kostoloch, detských nemocniciach, sirotincoch, utečeneckých táboroch, doma, kdekoľvek. Spoločnou modlitbou posvätného ruženca sa do tejto iniciatívy zapojila aj naša škola.

Zasvätenie detí Panne Márii

Mária, Matka moja,
plný radosti prichádzam dnes k tebe,
aby som ti celkom daroval svoje srdce.

Darujem ti aj všetko,
čo mám a čo robím, celý svoj život.
K tebe chcem priviesť všetkých,
ktorých nosím vo svojom srdci:
rodičov, súrodencov, priateľov,
ale aj tých, čo mi ublížili.

Buď ty našou Matkou,
požehnaj nás a ochraňuj nás.
Chcem ťa milovať, ako dieťa miluje svoju matku,
a verne sa modliť.

Každý deň chcem myslieť na to, že ti patrím.

Matka, tvoj som teraz i naveky.

Skrze teba a s tebou
chcem navždy celkom patriť Ježišovi.

Amen

Žiacky parlament

SPRAVODAJSKÉ OKIENKO

Milí žiaci a pedagógovia, vážení rodičia,
v tomto čísle by sme sa veľmi radi
prihovorili práve vám, rodičom.

Ak zvyknete pravidelne čítať náš školský časopis, možno neušla vašej pozornosti rubrika Žiackeho parlamentu a možno vám už niekedy napadlo, čo je náplňou našej práce, pre koho tu sme.

Žiacky parlament v našej škole funguje od septembra 2008. Je to školský útvar, ktorého úlohou je zaujímať sa o žiaka, jeho potreby a záujmy. Združuje jedného žiaka z každej triedy druhého stupňa, ktorý je volený spolužiakmi a jedného žiaka štvrtého ročníka, ktorý je iba pozorovateľom. Všetci členovia Žiackeho parlamentu skladajú po zvolení sľub mlčanlivosti.

Počas celého školského roka organizujeme rôzne celoškolské aktivity a súťaže, do ktorých sa snažíme zapájať čo najviac žiakov. Pri zborovni máme pripevnenú schránku, do ktorej môžu vaše deti vhadzovať svoje námety, pripomienky, ale aj sťažnosti. Každý, aj anonymný lístoček prešetríme a riešime s triednymi učiteľmi, ak je to potrebné, aj s vedením školy.

Iba pre ilustráciu, práve včera sme vyberali schránku. Keďže sme minulý školský rok rozbehli „Pesničkové piatky“ (každý piatok v školskom rozhlasе hráme pesničku na želanie), v schránke bolo 37 lístočkov: 35 z nich bola prosba o pieseň (teraz letí Adamcova Horúca láska), jeden s prosbou: „Púšťajte to hlasnejšie, nedá sa pri tom tancovať.“ a jeden s textom: „Nepúšťajte to tak nahlas, bolí ma hlava.“ Teší nás, že nateraz nemáme žiadne sťažnosti.

Našou poslednou aktivitou bola súťaž o najkrajšiu hviezdu s názvom „Staň sa aj ty hviezdou školského neba.“ Každá trieda odovzdala Žiackemu parlamentu tabuľu s hviezdami, ktoré vyrobili žiaci a napísali na nich svoje meno. Tieto tabule sme na sviatok sv. Mikuláša pospájali, čím sme sa snažili vytvoriť pomyselné školské nebo. Potešilo nás, že do súťaže sa zapojili aj netriedni učitelia, pani ekonómky, pán školník a pani upratovačky. Keďže svoju hviezdu vyrobila aj pani riaditeľka a pani zástupkyňa školy, na našom školskom nebi mala zastúpenie skutočne každá „hviezda“ školy. Aj takto sme chceli vyjadriť spolupatričnosť k sebe navzájom, k svojej triede a škole, ktorá nás všetkých spája. V tomto duchu si všetci želáme prežiť aj vianočné sviatky a touto formou aj vás, rodičov, započítať medzi nás. Prajeme vám požehnané Vianoce!

Váš žiacky parlament

Nehľadáme to, čo nás rozdeľuje, ale to, čo nás spája. (sv. Ján Pavol II.)

NAJKRAJŠIE VIANOCE SÚ TIE NAŠE

žiačky V.A

Celý Advent prežívame s rodinou pokojne. Na prvú adventnú nedeľu chodíme posväcovať vence. Na druhú adventnú nedeľu pečieme medovníky a na tretiu adventnú nedeľu staviame stromček. Na to sa strašne teším. Rada veším ozdoby na stromček. Väčšinou sa nevieme zhodnúť na stromčeku, lebo mamka chce umelý a ocko živý. **(DIANA ISKROVÁ)**

Keď sa začne Advent v našej rodine, trochu sa stíšime a dáme si nejaké predsavzatie. Každý deň sa stretne celá rodina a spolu sa pomodlíme jeden desiatok ruženca. Keď ideme stavať vianočný stromček, všetci máme dobrú náladu a zabudneme na všetok hnev. Keď nastane Štedrý deň, sme všetci spolu a radujeme sa. Na obed si dáme iba trochu jedla, aby sme mali miesto na večeru. Večer sme už všetci hladní. Keď už je večera, všetci sme slávnostne oblečení a pri večeri dodržiavame tradičné zvyky. Potom so sestrou pomôžeme rodičom poupratovať a na chvíľu ideme do izby (rozprávame si vtipy). Rodičia nás zavolajú, aby sme si rozbalili darčeky. Smejeme sa a rozprávame. Pozeráme aj rozprávky. Niekedy zaspím, ale zobudia ma, keď ideme na polnočnú svätú omšu. Keď príde domov, ideme spať. Toto sú moje tradičné Vianoce. Mám ich rada aj preto, lebo som sa tiež narodila v zime. **(ANETA SALANCIOVÁ)**

Je posledný týždeň pred Vianocami. Začíname piecť medovníky. Pečieme ich spolu s mamkou a sestrou Diankou. Potom všetci ozdobujeme vianočný stromček. Keď je 24. decembra, pripravujeme zemiakový šalát, kapustnicu, rybu, oplátky, med a jablko. Pod stromček si dáme darčeky a pred večerou sa pomodlíme. Sadneme si a už nikto nemôže odísť od stola. **(KRISTÍNA ONDREJČÍKOVÁ)**

Na Vianoce sme všetci doma spolu ako rodina. Rozprávame sa, príde návšteva. Potom sa ideme pomodliť a najeme sa. Rozbaľujeme darčeky a sme veľmi šťastní. **(KLAUDIA HRICOVÁ)**

Ráno na Štedrý deň neraňajkujeme, ale ideme na svätú omšu a potom ideme vinšovať. Celé popoludnie pripravujeme stôl na štedrú večeru. Večer príde k stolu a mamka nám dá kapustnicu. Ale predtým, ako začneme jesť, pomodlíme sa. Na druhý chod máme rezne, lebo rybu nemáme radi. Po večeri poupratujeme a ideme na dvor prskať prskavky. Keď sa vrátíme hore do obývačky, pod stromčekom máme darčeky. **(SIMONA ŠOLTÝSOVÁ)**

Ilustrácia: **TIMEA KICKOVÁ**, VI. tr.

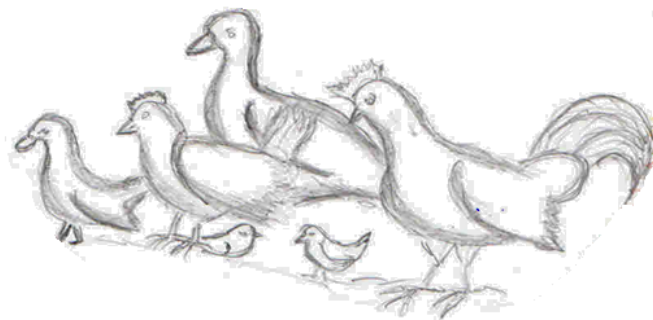
Chovateľský významné vtáky

tvorivé písanie na hodine biológie v VI.tr.

V kuríne

Jedno krásne teplé ráno bol deň ako každý iný. V kuríne zakikírikal kohút, ktorý mal mohutné zavalité telo, prenádherné perie a veľký červený hrebeň na hlave. Na jeho kikírikanie sa pozobúdali všetky sliepky a vyšli von, aby sa napili čistej vody. Jedna sliepka ale von nevyšla, pretože práve sedela na vajíčkach. Pre ňu ten deň nebol obyčajný, pretože sa mali vyliahnúť kuriatka. Gazda im prišiel dať zrnó a vymeniť vodu. Pozrel sa aj na sliepku s vajíčkami a práve vtedy sa stalo niečo nádherné. Z vajíčok sa liahli malé žlté kuriatka.

Od prvej chvíle sa o nich sliepka starala. K sliepke sa pridala mama hus, ktorá všade sprevádzala svoje ako sneh biele húsatka. Kuriatka s húsatkami sa spriatelili. Gazda sa o svoj nový prírastok vzorne staral, dával im zrnó, čerstvú vodu a seno do ich príbytkov. Prvý deň bol pre kuriatka a ich mamu veľmi vyčerpávajúci, a tak sa pobrali do príbytku s voňavým senom spať. Na druhý deň sa išli hrať k húsatkám. **(Simona Mäsiarová)**

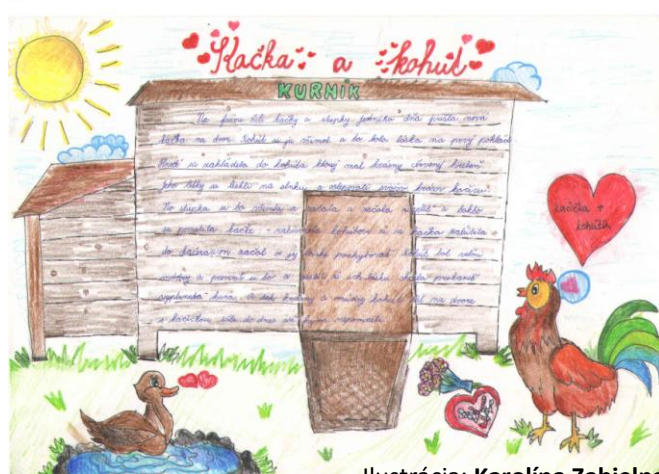

Zabíjačka

Moja babka chová morky. Jedného dňa nám oznámila, že bude veľká zabíjačka. Zišli sme sa celá rodina na veľkom dvore. Všetko bolo pripravené a išlo to ako po masle. Osem moriek už bezvládne ležalo v kastróle. Prišla na rad posledná morka. Keď sa ju dedo snažil zabiť, vyšmykla sa mu z rúk a ušla. Behala po dvore ako bezhlavý rytier. Všetci ju naháňali, no nikto ju nemohol dohoniť. Ja som sa na to divadlo pozerala s otvorenými ústami a nevedela som pochopiť, ako je niečo také možné. Morka sa nakoniec vzdala sama. Aspoň my dve so sestrou sme si to mysleli. **(Nina Krauzová)**

Kuriatka

Bola som u babky na prázdninách. Keďže babka má veľa zvierat, musí skoro ráno vstávať. Zobudila teda aj mňa. Sama som jej navrhla, že pôjdem nakrmiť hydinu. Ibaže sa mi stala taká vec: Keď som išla po vajíčka, videla som, že sliepka na nich ešte sedí. Tak som tam teda čakala a čakala a bolo mi divné, že sliepka tam tak dlho sedí, tak som sa na to opýtala babky. Babka mi so smiechom povedala, že chvíľu to trvá, kým sliepka znesie vajíčko. Po chvíli ma to už nebavilo, tak som odišla. Prišla som až večer a vajíčka nikde. S prekvapením som zavolała babku. Tá našťastie rýchlo prišla. So smiechom mi vysvetlila, že kvočka sedela na vajíčkach preto, lebo sa z nich vyliarli kuriatka. A na naše prekvapenie boli v maštali krásne žlté aj bielosivé. Časom z nich narástli sliepky. Babka ich má dodnes. Vždy, keď prideme k babke, tak sa na nich ideme pozrieť. **(Katarína Jureková)**

Ilustrácia: Karolína Zabierna

Nový život

Bolo to už dávno, keď ďaleko na farme pracoval gazda, ktorý zvieratkám nedával jesť. Často sa stávalo, že išli spať hladné. Tak sa jedného dňa sliepočka Janka, morka Magda a húska Danká rozhodli, že zlému gazdovi utečú. Jedného dňa, keď gazda spal, sa im podarilo prešmyknúť cez plot. Boli nesmierne šťastné, že sa im to podarilo. Janka, Danká a Magda dlho blúdili lesom, až stretli vlka. „Počkajte!“ ozval sa vlk a už sa aj obližoval. „Kam ste sa vybrali?“ opýtal sa vlk. „Utekli sme zlému gazdovi, pretože nám nedával jesť.“ odpovedala mu sliepočka Janka. „Ja vám pomôžem nájsť cestu von z lesa! Škeril sa vlk a v duchu sa radoval, ako si na nich pochutí. „Tak dobre.“ súhlasili všetky, ale húske Magde sa niečo nepozdávalo, no nepovedala nič. „Podťe bližšie a ja vám ukážem cestu.“ povedal vlk a oni sa k nemu priblížili. Vlk sa na nich chystal skočiť, no oni sa v poslednej chvíli stihli uhnúť. Janka, Danká a Magda boli veľmi rýchle a vlkovi ušli. Po určitom čase stretli medveďa, no aj s ním si poradili. Boli už nesmierne unavené, no našťastie v diaľke zbadali farmu. Mysleli si, že prišli na ich vlastnú farmu a že ich putovanie lesom bolo zbytočné. No keď podošli bližšie, zistili, že to je iná farma. Rozhodli sa že sa pôjdu opýtať gazdu, či si ich nenechá a dúfali, že ich nevyženie. Gazda si ich nechal a oni sa čoskoro spriatelili s kačkou Lírou. Boli veľmi spokojné so svojím novým životom. Všetkým zvieratkám porozprávali príbeh o svojom úteku od zlého gazdu, ako prešli cez rozum zlému vlkovi a medveďovi. Zvieratkám sa to zdalo neuveriteľné a považovali ich za hrdinky. A tak Janka, Magda a Danká získali nový život s gazdom, ktorý ich nikdy nezabudol nakrmiť. **(Timea Kicková)**

Dreveník – kronika vpísaná do našej Zeme

obsah, zámer a ciele pravidelného terénneho pozorovania

Význam Národnej prírodnej rezervácie Dreveník je v rámci Slovenska nesporný. Patrí medzi najstaršie chránené územia Slovenska. Doteraz sa popisuje 24 jaskýň. Medzi najkrajšie patrí Ľadová jaskyňa, Jaskyňa Peklo, Kostová jaskyňa a Puklinová jaskyňa. Na Dreveníku sa nachádza najstaršie osídlenie človekom staré 250 000 rokov. Dreveník sa pokladá za jedno z najvýznamnejších území pre poznanie bronzovej doby na Spiši. Rôznorodosť predmetov a výtvarných prvkov, ktoré sa tu našli, svedčia o prosperite ľudí, ktorí tu žili. Boli tu objavené kosáky, ihlice, závesky, náušnice, klinčeky, plecky, zliatky, sekery, náramky, rúrky, koráliky, gombíky, puklice a nášivky. Tu si postavili veľkomoravské hradisko Slovieni. Tu sa našla keltská minca BIATEC. Pri ťažbe travertínu v hĺbke asi 9 metrov, našli v kameňolome lebečnú časť hlavy, čiastočne vyplnenú travertínom. Je to najstarší pozostatok človeka v Európe. Ešte pred sto rokmi tu stáli opevnenia osád. V osadách sa našli hlinené hrnčeky, misy, prasleny a sekery. Mnoho vedcov sledovalo túto lokalitu a zachraňovalo rôzne pamiatky. No nie iba praveký človek tu zanechal svoju stopu. Žil tu aj nosorožec, zubor, jeleň, jaskynný medveď a našlo sa aj skamenené vajíčko kulíka riečneho. Na Dreveníku nájdeme rastliny ešte z doby ľadovej. Rastie tu ostrica nízka, ostrica labkatá, prilbica jedhoj, astra zlatovlasá, astra kopcová, mednička najvyššia, plamienok rovný. Ak sa vyberieme na Dreveník v apríli, svahy sú pokryté poniklecom slovenským, ktorý ich zafarbí na fialovo. V letných mesiacoch tu nájdeme bohatú populáciu motýľov a mákkyšov, bohatý výskyt liečivých rastlín a plody jahody – truskavice. Pozorujeme prítomnosť jašterice krátkohlavej a zelenej. Cieľom nášho terénneho pozorovania je aktívne vyhľadávať vzácne a ojedinelé rastliny. Zároveň navštívime Kostol svätého Ducha v Žehre (UNESCO) a barokový kaštieľ v Hodkovciach. Tento kaštieľ 300 rokov vlastnila bohatá rodina Csákyovcov. Prezrieme si salón, fajčiareň, kaplnku, hrobku, cintorín, obnovený francúzsky a anglický park, pristavíme sa pri menšej ZOO v priestoroch obnovených stajní. Z najvyššieho bodu Dreveníka vidíme všetky okolité mestá a dediny. Kronika vpísaná do tohto územia je prameňom poznania pre nás, ktorí sme tu našli svoj domov. (Ing. Dana Borodáčová)

Bunková kniha receptov

vytvorenie modelov buniek z potravinárskych surovín

Žiaci VI. tr. na hodine biológie pod vedením Ing. Dany Borodáčovej vytvárali modely živočíšnych alebo rastlinných buniek z jedlých potravinárskych surovín. Podľa zvolených materiálov nazvali svoju bunku: Sladká bunka, Čokoládovo-ovocná bunka, Fitnes bunka, Sedliacka bunka, Pizzová bunka. Na inšpiráciu vám ponúkame jeden recept od autorov Filipa Baču a Patrika Petrušku.

Chlebíčková bunka

(rastlinná bunka)

Bunková stena: kapia

Cytoplazma: biele pečivo

Cytoplazmatická membrána: syr bambino

Vakuola: kukurica

Chloroplast: kyslá uhorka

Jadro: vajíčko

Mitochondria: jablko

Zábavná matematika

MATEMATICKÉ SUDOKU

Vyplňte mriežku tak, aby každý riadok, stĺpec a každý štvorec s veľkosťou 3x3 obsahoval 9 rôznych písmen nachádzajúcich sa v zadaní. Tajnička sa nachádza v sivom políčku.

E, O, Y, C, D, K, L, M, Z

	E	Z	M		O	C	L	K
	O	Y	K	E		Z	M	
L	K		C		Z		Y	E
O		C		L	E	K	Z	M
	M	D	Z	C		L	E	O
Z	D		L	K	M		C	Y
Y		K		Z	D		O	
	L	E	Y	O		D		Z

VYPOČÍTAJ!

- Koľko dvojčíferných čísel sa dá utvoriť z číslíc 1, 2, 3, 4, ak každá sa v zápise čísla vyskytne len raz?
- Súčet piatich po sebe idúcich prirodzených čísel je 370. Aký je súčet prvého a piateho čísla?
- Aké číslo nasleduje v tejto postupnosti?
42, 8, 34, 7, 27, 6.....
- Ktoré dvojčíferné číslo medzi 20 a 30 dá po delení číslom šesť rovnaký podiel aj zvyšok?
- Peter kúpil 16 nálepiek a 6 žuvačiek. Jedna žuvačka stojí 5 centov. Platil 126 centov. Koľko stoja 4 nálepky?
- Eva má 15 žetónov na ruletu. Jana jej niekoľko požičala. Potom Eva vyhrala a počet sa zdvojnásobil. Požičané vrátila Jane a ostalo jej 40 žetónov. Koľko žetónov si Eva požičala?

PRE NÁROČNÝCH - ŽIAROVKY

Nachádzaš sa v miestnosti s 3 vypínačmi. Vo vedľajšej miestnosti sú 3 žiarovky, každý vypínač patrí k nejakej žiarovke. Z jednej miestnosti do druhej nevidno. Ako zistíš, ktorý vypínač patrí ku ktorej žiarovke, ak do miestnosti so žiarovkami smieš vstúpiť iba raz?

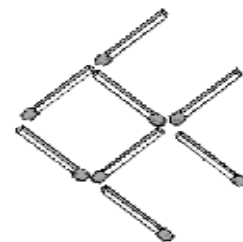
ZÁPALKOVÝ HLAVOLAM (Ryba)

Obrázok znázorňuje

plávajúcu rybu.

Preložte 3 zápalky, aby ryba

plávala na druhú stranu.

SLOVNÉ ÚLOHY

Stará mama a vnučka

Vek starej mamy a vnučky sú dvojčíferné čísla, v ktorých je poradie číslíc vymenené. Ciferný súčet súčtu oboch vekov je 18 a súčin oboch vekov 1 944. Určte, o koľko je stará mama staršia ako vnučka.

Rodina

Jožo povedal: Môj otecko je štyrikrát starší ako ja, môj brat je o dva roky starší. Ak sčítam vek mamičky s mojim vekom, dostanem 38 rokov. Otec je o jednu polovicu mladší ako dedo, ktorý má 64 rokov. Vypočítajte vek členov Jožovej rodiny.

Loptičky

Máme 9 loptičiek, z ktorých jedna má menšiu hmotnosť ako ostatné, ktorých hmotnosť je rovnaká. Ktorá to je, môžeme zistiť iba vážením. Máme rovnoramenné váhy, ale nemáme závažie. Váhy môžeme použiť iba dvakrát. Ako určíme, ktorá loptička je ľahšia?

Meranie vody

Anna potrebuje presne 4 litre vody. Má však iba trojlitrovú a päťlitrovú nádobu. Ako vyrieši úlohu?

Sviečky

Máme dve sviečky z rovnakého materiálu rôznej dĺžky a rôznej hrúbky. Dlhšia sviečka zhorí za tri hodiny, kratšia, ale hrubšia, za štyri hodiny. Keď ich zapálime a necháme horieť, po dvoch hodinách sú rovnako dlhé. Určte dĺžku kratšej sviečky, keď viete, že dlhšia meria 36cm.

Úspešných riešiteľov čaká milé prekvapenie.

Nabudúce pokračujeme!

Mgr. Eva Valentíková

VIANOČNÉ VŤIPY

„Jožko, čo si kúpil babke pod stromček?“

„Futbalovú loptu.“

„Futbalovú loptu? Ale veď babička nehrá futbal!“

„Práve preto. Ona mi kúpila knižky.“

„Pán riaditeľ, môžete mi dať zajtra voľno?“

Manželka chce, aby som jej pomohol s vianočným

upratovaním.“ pýta sa zamestnanec.

„Z takého dôvodu vám predsa

nebudem dávať voľno!“ rezolútne

to odmietne riaditeľ.

„Ďakujem,

vedel som, že je na vás spoľahnutie!“

vydýchne si zamestnanec.

„Čo si kúpil žene na Vianoce?“

„Chcela niečo na krk a niečo na ruky.

Tak som jej kúpil mydlo.“

Štyri etapy života muža:

1. Veríš na Mikuláša. 2. Neveríš na Mikuláša.

3. Robíš Mikuláša. 4. Vyzeráš ako Mikuláš.

Dva kapre plávajú vo vani a jeden sa pýta druhého:

„Ešte stále si myslíš, že nás chcú iba okúpať?“

Na vianočnom večierku:

„Pán kolega, kde ste boli na dovolenke?“

„V Španielsku, v San Juane.“

„Pán kolega, nehovorí sa Juan, ale Chuan.

J sa číta ako ch.

Ozaj, a kedy ste tam boli?“

„Koncom chúna a začiatkom chúla.“

WESELE

VIANOCE

Malý chlapec píše Ježiškovi:

„Chcel by som: sánky, nové značkové lyže a lyžiarky, bicykel, kolobežku, kolieskové korčule, tablet, nový LCD televízor, mp3 prehrávač, snowboard s výbavou, notebook, playstation, nové hodinky, autíčko na diaľkové ovládanie, štyri 3D hry do počítača... a veľa iných vecí, ale keďže som veľmi skromný, tak tie ďalšie už nemusia byť.“

„Čo vás tak ťahá do hôr?“ pýta sa chlapec slečny.

„Lanovka.“ odpovedá slečna.

„Mamiiii, ja by som chcela na Vianoce psa....“

„Nevymýšľaj! Bude kapor ako každý rok!“

Dve blondínky sa túľajú po lese vyše 4 hodiny, zrazu jedna povie: „Ja už som unavená, kašlime na to, zoberme neozdobený...“

Na poštu príde list, adresovaný Mikulášovi.

Poštári ho otvoria:

„Milý Mikuláš. Sme veľmi chudobní, a preto neviem kúpiť darčeky rodičom.

Bolo by super, keby si mi poslal 100€ na darčeky.“

Poštári sa zľutujú, spravia zbierku a pozbieraných 50€ pošlú chlapcovi. Po pár dňoch príde ďakovný list

a poštári ho s očakávaním čítajú:

„Milý Mikuláš. Ďakujem za peniaze, ale predstav si, títo lakomí poštári ma okradli o polovicu!“

Pani: „Haloooo, dovolala som še do radia?“

Rádio: „Áno, nech sa páči.“

Pani: „A to me budu čuc vŕadzi?“

Rádio: „Áno, všade pani.“

Pani: „Aj v obchodoch?“

Rádio: „Áno, aj.“

Pani: „Starý, nekupuj salonky, bo som už v roboce dostala. Opakujem, nekupuj salonky.“

ÚSMEVNÉ CESTOVANIE PO SLOVENSKU

Ako Lenka navštívila Lenku

Určite všetci poznáte mesto Martin, ale poznáte obec Lenka? V obci žije len okolo 200 obyvateľov, a preto sa táto obec na väčšine máp nenachádza. Polovica obyvateľstva je maďarskej národnosti. Prvá písomná zmienka o tejto obci sa zachovala z roku 1323. Dozvedela som sa o nej náhodou, keď som si prezerala okolie mesta Tornaľa. A tak sme sa tam cez letné prázdniny museli ísť pozrieť. Aj napriek malému počtu obyvateľstva je veľmi rozsiahla a nachádza sa tam oddychová zóna. Hlavnou dominantou tejto obce je tolerančný kostol. Nakoniec som sa bola pozrieť na obecnom úrade. Tam som dostala krásne darčeky tak, ako každá Lenka, ktorá Lenku navštívi.

Na juhu Slovenska leží obec Lenka.
Veru milá a príjemná bola moja dovolenka.
Do obce s mojím menom som zavítala,
suvenír i zásteru od starostu som dostala.

Lenka Legátová, VII. B

Zasnežený Havaj

Havaj alebo Havajské ostrovy sa nám spájajú predovšetkým s nádhernými plážami zaliatými slnkom a morom sfarbeným krásnou belasou farbou. Kto by ho nechcel navštíviť? Prípadne stráviť tam letné prázdniny len tak pod palmami na svetoznámej pláži Waikiki. To by bolo super! No aj kratší pobyt na Havaji by určite stál za to. Pre nás Havaj však znamenal iba desaťminútovú zastávku. Cestovali sme autom domov spoločne s bývalými kolegami - pánom riaditeľom Štefanom Blaščákom a Jankou Rozmušovou. Sledovanie prírodnej scenérie nám nie veľmi známeho kraja zrazu prerušilo zvolanie: „HAVAJ! STOJÍME!“ Zastavili sme na okraji cesty a vystúpili z auta rovno do snehu! Zasnežený Havaj, tak to je už ozajstná cestovateľská lahôdka. Spravili sme si zopár „povinných“ fotografií a pobrali sa ďalej. O dve hodiny sme boli doma.

Ak by ste chceli Havaj navštíviť aj vy, vedzte, že nemusíte navštíviť iba Havajské ostrovy v Tichom oceáne. Havaj je aj malá dedinka v blízkosti Medzilaboriec na severovýchode Slovenska.

Ľubomír Baloga

Navštívili ste aj vy miesto s netradičným, úsmevným názvom na Slovensku či v zahraničí?
Podelte sa o to s nami. Napíšte nám svoj cestovateľský zážitok. Radi ho uverejníme. /redakcia/

VOSR V SPIŠSKÝCH VLACHOCH

ĽUBOMÍR BALOGA

SPIŠSKÉ VLACHY Uplynulý mesiac sme v ZŠ sv. Jána Krstiteľa v Spišských Vlachoch zažili VOSR - veľkú októbrovú stolnotenisovú radosť. Vyhrali sme Okresné majstrovstvá v stolnom tenise žiačok ZŠ v okrese Spišská Nová Ves. Našu školu reprezentovali Radoslava Nemčíková (VIII. B), Laura Legátová (IX. tr.)

NIE NA OKRAJI V KOŠICKOM KRAJI

Postup na kraj – ten bol super,
nečaká nás tam ľahký súper.

Na zelenom stole,
nechávame radosti i bôle.

Chce to tréning, no i šťastie,
aby si víťazný úder našiel.

No ako vždy odhodlané,
mädlime si naše dlane.

Lenka, Laura, Radka
– ako vysoko je naša latka?

Skončili sme medzi najlepšou šesticou,
bola to vydarená ping-pongová show.

Náš výsledok sa nám nemáli,
veď ide o poradie v celom našom kraji.

a Lenka Kaľavská (IX. tr.) „V základnej skupine naším prvým súperom bolo Gymnázium Javorová Sp. Nová Ves, nad ktorým sme vyhrali. Následne sme porazili aj ZŠ Komenského Smižany. Vo vyradovacej časti o postup do finále sme hrali so ZŠ Nad Medzou Sp. Nová Ves. Po nie veľmi ťažkom boji sme postúpili do finále, kde boli našimi súperkami dievčatá z Cirkevnej základnej školy Juraja Sklenára z Letanoviec. Družstvo tejto školy bolo víťazom minulý školský rok. Bojovali sme statočne a vyhrali sme všetky zápasy. Na 3. mieste skončila ZŠ Maurerova Krompachy. Bol to krásny pocit, keď po dlhom, dokonca po niekoľkoročnom snažení sme sa dostali na 1. miesto. Naše víťazstvo nám zaistilo vstupenku na krajskú súťaž v Košiciach.“ (Radoslava Nemčíková VIII. B). Držte nám palce, dievčatá sa pripravujú na krajské majstrovstvá, kde už nebudú reprezentovať iba svoju školu, ale aj samotný okres Spišská Nová Ves.

**Táto tlačová správa bola publikovaná
v ŠKOLSKOM SERVISE TASR 12. novembra 2017.**

POSTUP NA OKRESNÉ MAJSTROVSTVÁ V MALOM FUTBALE

ĽUBOMÍR BALOGA

SPIŠSKÉ VLACHY Futbal sa teší veľkému záujmu. Najmä medzi chlapcami. Tí do každého, aj pouličného zápasu, vstupujú s neuhasiteľnou túžbou po víťazstve. O to zvlášť, ak sa už ozaj o niečo hrá. Veľkej popularite sa preto tešia aj školské či medziškolské futbalové zápasy. Naša škola sa každoročne do týchto súťaží zapája. K cenným úspechom stále patrí postup do šesťčlenného okresného finále. Mladším žiakom sa to tentokrát podarilo vďaka kvalitnému futbalovému umeniu predvedenom na trávniku, podporeného tímovým duchom. Svoje osobné futbalové talenty znásobili odhodlaním hrať pre kolektív. O to viac postup do okresného finále poteší. Športu zdar! Futbalu zvlášť!

ROZHOVOR S FUTBALOVÝM TRÉNEROM EUGENOM PAVLIKOM

Ing. EUGEN PAVLIK (nar. 1941) je v regióne Spiš známy a úspešný futbalový tréner, ktorý má na konte viacero úspechov. Tento rok 2017 je preňho jubilejný – uplynulo 60 rokov odvtedy, ako začal s aktívnou športovou kariérou. V súčasnosti sa už dvadsať rokov (od roku 1997) venuje nádejným najmladším futbalistom zo Spišských Vlách a okolia. Aktuálne vo svojej futbalovej prípravke nesúcej jeho meno - Futbalová akadémia Eugena Pavlika. Viacerí žiaci ZŠ sv. Jána Krstiteľa trénujú alebo v minulosti trénovali pod jeho vedením.

AKÉ MIESTO MÁ ŠPORT — FUTBAL VO VAŠOM ŽIVOTE?

Futbalu som venoval celý svoj život, prakticky neustále, doteraz. V tomto roku je práve 60 rokov, keď som začal futbal hrať súťažne ako dorastenec za Tatran Spišské Vlachy.

PREČO ZO ŠPORTOV VYHRAL VO VAŠOM ŽIVOTE FUTBAL?

Je to kolektívna hra, hrával som ju so svojimi kamarátmi, zaujala nás a venovali sme tejto hre všetok voľný čas. Ako chlapci sami sme si organizovali i miestne turnaje.

AKÝM INÝM ŠPORTOM STE SA VENOVALI /VENUJETE?

Náhradný šport bol u mňa stolný tenis. Na strednej škole a základnej vojenskej službe som dosiahol i niekoľko popredných umiestnení.

ZAHRÁTE SI FUTBAL EŠTE AJ AKTÍVNE?

Som tréner, takže s chlapcami podľa potreby hrám stále.

KTORÁ VLASTNOSŤ JE PRE FUTBALISTU PODĽA VÁS NAJDÔLEŽITEJŠIA?

Jednoznačne mať rád túto hru, chcieť na sebe pracovať a zdokonaľovať sa.

ČO POVAŽUJETE ZA SVOJ NAJVÄČŠÍ ŠPORTOVÝ /TRÉNERSKÝ/ ÚSPECH?

Ako hráč v roku 1966 to bol postup A mužstva Tatranu Spišské Vlachy do 3. ligy. V rozhodujúcom zápase o postup sme zvíťazili nad Jelšavou 6:1. Najväčším trénerským úspechom bol postup do 2. dorasteneckej ligy v roku 1979. Hrali sme predzápasy na ligových trávnikoch, napr. v Prešove pred zápasom Prešov - Slovan Bratislava, v Žiline, Banskej Bystrici, Košiciach, atď.. Tiež ako tréner som viedol A mužstvo v roku 1981, kedy sme opäť postúpili do 3. ligy a v nasledujúcom ročníku sa mužstvo umiestnilo na 3. mieste. S najmladšími futbalistami sme dosiahli významný úspech v minulom roku (2016) na Memoriáli Petra Dubovského v Bratislave, keď sa umiestnili na 1. mieste.

AKÉ BOLO VAŠE NAJVÄČŠIE /TRÉNERSKÉ/ SKLAMANIE?

Ako hráč som odohral približne 400 zápasov, ako tréner odkaučoval možno viac ako 1000 zápasov. Najviac som bol sklamaný, keď sa hra nedarila. Ale práve prehra bola pre mňa silnou motiváciou, bola poučením a viedla k ďalším víťazstvám.

KTO BOL VÁŠ FUTBALOVÝ VZOR?

Pelé, najlepší futbalista Brazílie i planéty.

MÁTE AJ V SÚČASNOSTI SVOJ OBLÚBENÝ FUTBALOVÝ TÍM A HRÁČA?

Mojím najobľúbenejším tímom je Manchester United a tréner Alex Ferguson. Dobrými hráčmi v súčasnosti sú Ronaldo i Messi. Každý z nich hrá iným štýlom, ale ich hra je príťažlivá a môžeme sa učiť od obidvoch. Zo slovenských hráčov si pozornosť zaslúži Marek Hamšík.

MYSLÍTE SI, ŽE FUTBALOVÉ HVIEZDY V NAJLEPŠÍCH SVETOVÝCH KLUBOCH BY MALI BYŤ TAK DOBRE PLATENÍ?

Neviem, čiastky sú vysoké, je to profesionálny futbal, posudzujeme to ako fanúšikovia.

STRETLI STE SA OSOBNÉ S TRÉNERMI ČI HRÁČMI Z LIGOVÝCH KLUBOV A SLOVENSKEJ REPREZENTÁCIE?

Áno, na trénerskom kurze v roku 1977 prednášal doc. Jozef Vengloš, tréner československej a slovenskej reprezentácie. Zaujímavosťou je, že na základnej vojenskej službe v roku 1960-62 som hral futbal za ČH Olomouc a trénerom bol Karel Brückner, neskoršie tréner českej reprezentácie, ktorá v roku 2004 na ME pod jeho vedením získala bronzovú medailu.

AKÁ BOLA VAŠA CESTA K TRÉNERSTVU?

K trénerstvu ma priviedol pán Dušan Girba. Pamätám si, ako sme sa stretli koncom roku 1971 (na pošte) a oslovil ma s návrhom, či by som sa nechcel venovať trénerstvu. Súhlasil som a venujem sa mu dodnes.

AKÉ TRÉNERSKÉ KURZY ALEBO STÁŽE ČI ŠKOLU STE
ABSOLVOVALI?

V roku 1972 v Košiciach som absolvoval kurz trénera III. triedy, v roku 1976 jednoročné štúdium v Bratislave so záverečnými skúškami a diplomovou prácou.

**TRÚFLI BY STE SI VIEŠ SLOVENSKÚ REPREZENTÁCIU ALEBO
LIGOVÝ KLUB?**

Po tom, čo som v roku 1976 získal kvalifikáciu trénera II. triedy, mal som ambíciu pokračovať. Dal som si žiadosť na kvalifikačné štúdium pre trénera I. triedy, ktoré je potrebné pre ligové celky. Odpoveď bola, že Spišské Vlachy nepotrebujú trénera s kvalifikáciou I. triedy. Nedalo sa s tým nič robiť. Neskôr už táto téma bola bezpredmetná.

KTO JE VAŠÍM TRÉNERSKÝM VZOROM?

Doc. Jozef Vengloš zo slovenských trénerov a zo zahraničných, ako som už spomenul, Sir Alex Ferguson.

VEDELI BY STE SPOČÍTAŤ, KOL'KO DETÍ STE UŽ TRÉNOVALI?

Za celé trénerské obdobie možno 300 detí, v začiatkoch som trénoval starších žiakov, posledných 20 rokov prípravku. Nepočítam ročníky, keď som trénoval dorastencov a dospelých. Trénerom som od roku 1971.

UTKVEL VÁM V PAMÄTI ZVLÁŠŤ NIEKTORÝ HRÁČ?

Za také dlhé obdobie ich bolo viac. Z čias základnej vojenskej služby, keď som hrával v ČH Olomouc, to bol Heinz Balarin, s ktorým sme stále v kontakte. Z mojich spoluhráčov a postupujúceho mužstva v roku 1966 to boli Milan Čech, Rudolf Ferenčuha, Ivan Krestanko, Alfonz Lesniak, Jozef Repašský, Ivan Maro či vtedajší náš tréner Jozef Kubovčík. Môj spoluhráč Jozef Maurer neskôr hral najvyššiu ligu v TJ TŽ Třinec. Z dorastencov, ktorých som trénoval, sú to Marián Dunka, ďalej Matúš Výboh - hral ako dorastenec v Spišských Vlachoch, potom za Lokomotívu Košice. Jeho spoluhráčom bol terajší reprezentačný tréner Ján Kozák. V pamäti mi utkveli najmä chlapci, ktorí hrali II. dorasteneckú ligu - Jozef Páchnik, Jozef Komara, Peter a Ondrej Tomaškovci, Jozef Odziomek.

Peter Filip, Peter Dzugas, Peter Forgáč, Pavol Bečker, Milan Ilčin či Miroslav Švantner. Neskôr to boli Viliam Tomaško či Vladimír Baloga, ale taktiež brankár Marián Ferenčuha, Rastislav Labanc, Jozef Labanc – hral 2. ligu v Spišskej Novej Vsi, Ladislav Biľák - neskôr hráč ligového Liberca. Z posledného obdobia napríklad Tomáš Ševčík. Z tímu, ktorý som trénoval v Spišskom Podhradí, sú to Peter Vandraško či Rudolf Stolárik. V tom čase v tíme hrávali aj niekoľkí bohoslovci z kňazského seminára. Veľmi milé spomienky mám na Slavomíra Bigoša, ktorý bol aj kapitánom tímu. Bol mi veľkou oporou, lebo držal vysoko aj morálku svojich spoluhráčov. No boli to aj mnohí ďalší, či už v Spišských Vlachoch alebo v Spišskom Podhradí. Ak som na niekoho zabudol, tak sa ospravedlňujem, pretože ich bolo ozaj veľa.

ČO PRE VÁS ZNAMENÁ VÍŤAZSTVO V ŠPORTE?

Určite zadostučinenie za dlhoročnú trpezlivú prácu, zodpovedný prístup a radosť z hry. Zároveň vo futbale je to úspech celého tímu, a to nielen samotných hráčov na ihrisku (i keď je najdôležitejší), ale tiež celého realizačného tímu, funkcionárov a podporovateľov.

AKÁ BOLA VAŠA VZÁJOMNÁ SPOLUPRÁCA S VEDENÍM
FUTBALOVÉHO KLUBU? MALI STE POČAS VAŠEJ ÉRY
VYTVORENÉ DOBRÉ PODMIENKY?

Za mojej éry boli funkcionármi páni Ondrej Keltoš, Jozef Hronec, Ľudovít Čurilla či spomínaný Dušan Girba, ktorý ma nahovoril na trénerstvo, ako som už spomínal. So všetkými sa mi spolupracovalo veľmi dobre. Taktiež aj v Spišskom Podhradí sme mali vytvorené veľmi dobré podmienky. Počas trénovania prípravy to boli viacerí sponzori, ktorí nám pomohli, najmä s cestovaním. V posledných rokoch nás podporuje Nadácia Jozefa Salaja. Oceňujem aj spoluprácu s obidvoma školami. Ďakujem.

AKÝ JE SPOLOČENSKÝ PRÍNOS ŠPORTU - FUTBALU?

Rozvíja osobnosť človeka, vôľu prekonávať prekážky, pomáha zmysluplne tráviť voľný čas, ponúka radosť z hry a športovania, relax a zdravie.

JE PRE FUTBALISTU POTREBNÉ VZDELANIE?

Áno, ako dôkaz sú futbalisti úspešného dorasteneckého celku. Pováčšine všetci absolvovali vysokoškolské štúdium, boli tvoriví, s myšlienkou a dobrým prístupom k hre a k tréningom. Bolo bežné, že títo hráči sa cestou na zápas v autobuse učili.

VAŠA MANŽELKA JE HUDOBNÍČKA, VY ŠPORTOVEC, ČO MAJÚ ŠPORT A HUDBA SPOLOČNÉ?

Hudba je tiež mojou záľubou, rád si spievam, manželka ma vždy podporovala, zúčastňovala sa na zápasoch a vďaka jej podpore mohol som sa venovať futbalu. Fandíme si navzájom.

ĎAKUJEME ZA ROZHOVOR A BLAHOŽELÁME K VZÁCNEMU ŠPORTOVÉMU JUBILEU! (REDAKCIA)

